

Διογένης

Euripides Trag., Fragmenta
Fragment 1009, line 1

μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;
γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη
ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα
τί χρέος ἔβα δῶμα;

[Go to Context](#)

Plutarchus Biogr., Phil., Marcius Coriolanus
Chapter 32, section 5, line 4

λέγοντος γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀνα-
φωνοῦντος ἐπὶ ταῖς μεγάλαις πράξεσι καὶ παραλόγοις
(Od. 21, 1)

τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
καὶ τὸ (Il. 9, 459 sq.)

ἀλλά τις ἀθανάτων τρέψεν φρένας, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν,

καὶ τὸ (Od. 9, 339)

ἢ τι οἰσάμενος ἦ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευε,

[Go to Context](#)

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b-945e)
Stephanus page 929, section C, line 12

ἢ δὲ πολ-
λοῦ δεῖ τοῦτο ποιεῖν· αὐτὴ τε γὰρ ἄδηλός ἐστι τῆνικαῦτα
κάκεϊνον ἀπέκρυψε καὶ ἠφάνισε πολλάκις, ἄπεσκέδασεν
δέ οἱ αὐγάς, ὧς φησιν Ἐμπεδοκλῆς (B 42),

† ἔσ τε αἴαν καθύπερθεν, ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης
τόσσον, ὅσον τ' εὔρος **γλαυκῶπι**δος ἔπλετο μήνης,

καθάπερ εἰς νύκτα καὶ σκότος οὐκ εἰς ἄστρον ἕτερο<v>
τοῦ φωτὸς ἐμπεσόντος.

[Go to Context](#)

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b-945e)
Stephanus page 934, section D, line 1

ἀλλ' οὐκ ἔστιν, ὃ φίλε Φαρνάκη· πολλὰς γὰρ
ἐκλείπουσα χροᾶς ἀμείβει καὶ διαιροῦσιν αὐτὰς οὕτως οἱ
μαθηματικοὶ κατὰ χρόνον καὶ ὥραν ἀφορίζοντες· ἂν ἀφ'
ἑσπέρας ἐκλείπη, φαίνεται μέλαινα δεινῶς ἄχρι τρίτης
ὥρας καὶ ἡμισείας· ἂν δὲ μέση, τοῦτο δὴ τὸ ἐπιφοινίσσον
ἴησι καὶ [πῦρ καὶ] πυρωπὸν· ἀπὸ δ' ἐβδόμης ὥρας καὶ
ἡμισείας ἀνίσταται τὸ ἐρύθημα· καὶ τέλος ἤδη πρὸς ἕω
λαμβάνει χροᾶν κυανοειδῆ καὶ χαροπὴν, ἀφ' ἧς δὴ καὶ
μάλιστα **᾿γλαυκῶπι** αὐτὴν οἱ ποιηταὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς
(B 42) ἀνακαλοῦνται.

[Go to Context](#)

Athenaeus Soph., Deipnosophistae
Book 10, Kaibel paragraph 87, line 18

Ὅμηρου ἀπὸ <η> ἐπὶ τὸ <η>·
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη **᾿γλαυκῶπις** Ἀθήνη (E 133).

[Go to Context](#)

Athenaeus Soph., Deipnosophistae (epitome)
Volume 2,2, page 49, line 26

Ὅμηρου ἀπὸ <η> ἐπὶ τὸ <η>· ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη
᾿γλαυκῶπις Ἀθήνη· ἢ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη.

[Go to Context](#)

Sophocles Trag., Oedipus Coloneus
Line 706

Πέλοπος πάποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτοποιόν,
ἐγγέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾶδε θάλλει μέγιστα χώρα,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὐ νεαρὸς οὔτε γήρα
σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας·
ὁ γὰρ αἰὲν ὀρῶν κύκλος
λεύσσει νιν Μορίου Διὸς
χὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνα.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 1, line 206

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
※□ οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
※□ ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὄνειδισον ὡς ἔσεται περ·
ᾧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καὶ ποτέ τοι τρις τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὔβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 2, line 166

᾽Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
> corr. βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα·
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias

Book 2, line 172

εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μήτιν ἀτάλαντον
ἔσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης
ἄπτει, ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
※ κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
※ Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
※ ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 2, line 279

> Ὡς φάσαν ἠὲ πληθὺς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
ἔστι σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίαιτο βουλήν·
ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἄτρεΐδη νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
> οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέστησαν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 2, line 446

οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
αιγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε,
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ᾤρσεν ἑκάστῳ
καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 4, line 439

> ὄρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
> Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
ἐρχομένη καθ' ὄμιλον ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 5, line 29

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος
> τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
□ Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλήτα
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νωῖ δὲ χάζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 5, line 133

ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
Τυδεΐδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη
καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι·
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος ὥς τε λέοντα
ὄν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἶεσσι
□ χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσση·
τοῦ μὲν τε σθένος ὄρσεν, ἔπειτα δὲ τ' οὐ προσαμύνει,
> ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·

> αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 5, line 405

σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς
ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς διηϊοτήτος.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 5, line 420

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ ἦ ρά τί μοι κεχολώσεται ὅττι κεν εἴπω;

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 5, line 719

Ἦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 5, line 793

Τυδεΐδη δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὔρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
> ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 5, line 825

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ
μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δειδίθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων, τοίη τοι ἐγῶν ἐπιτάρροθός εἰμι·
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύπον δὲ σχεδίην μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον,
> ὃς πρόην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἴηρη στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
> νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 5, line 853

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων
ἔγχει χαλκείῳ μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀΐχθηται.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 6, line 88

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέιγαι·
Ἴκτορ ἀτὰρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
> μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἠ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
νηὸν Ἀθηναίης **γλαυκῶπι**δος ἐν πόλει ἄκρη
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο
πέπλον, ὃς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

> θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
ἄστύ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
> ὣς κεν Τυδέος υἷὸν ἀπόσχη Ἴλίου ἱρῆς
> ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 7, line 17

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴζασα
> Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
> ἀλλήλοισι δὲ τῶ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 7, line 33

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ᾧ δ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 7, line 43

ᾧ ὤς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias

Book 8, line 30

- ※— ὄψε δὲ δὴ μετέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
※— ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων
※— εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπεικτόν·
※— ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
※— οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 8, line 357

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατήρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι
> σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθήος ἀέθλων.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 8, line 373

> corr. ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην **γλαυκῶπι**δα εἴπη.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 8, line 406

ᾧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλήθεσθον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός·
※ ὄφρα ἰδῆ **γλαυκῶπις** ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 8, line 420

ὤδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, ἧ̃ τελέει περ,
γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξιει·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλήθεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός·
— ὄφρα ἰδῆς **γλαυκῶπι** ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχηαι.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 9, line 390

κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,
ἔργα δ' Ἀθηναίη **γλαυκῶπι**δι ἰσοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
> ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 10, line 482

Ἦς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.

Go to Context

Homerus Epic., Ilias

Book 10, line 553

ἀλλά τιν' ὕμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·

ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 11, line 729

ἔνθα Διὶ ρέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίη **γλαυκῶπι**δι βοῦν ἀγελαίην,
□ δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 17, line 567

ᾠς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 18, line 227

ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 20, line 69

ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος

> ἴστατ' Απόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
> ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδαινὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα κασιγνήτη ἐκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
> ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 22, line 177

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαϊνεφές οἷον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴση
ἄψ ἐθέλεις θανάτιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 22, line 214

Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ἀγγοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 νῦν δὴ νῶϊ ἔολπα Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
οἴσσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
Ἔκτορα δηώσαντε μάχης ἅατόν περ ἐόντα.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 22, line 238

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ἦθεῖ ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὐτὶ μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἄλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 22, line 446

κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἴκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 23, line 769

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὔχετ' Ἀθηναίη **γλαυκῶπι**δι ὄν κατὰ θυμόν·
κλυθὶ θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθέ ποδοῖν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Ilias
Book 24, line 26

— ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη
— οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ **γλαυκῶπι**δι κούρη,
— ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
— καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
— ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
— τὴν δ' ἦνησ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 1, line 44

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἠμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,

καὶ λίην κείνός γε εὐκόςτι κείται ὀλέθρῳ,
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 1, line 80

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργεῖφόντην,
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφη ἐϋπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 1, line 156

ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεΐδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
“ξεῖνε φίλ', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἶπω;

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 1, line 178

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea

Book 1, line 221

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea

Book 1, line 314

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
αὗτις ἀνερχομένων δόμεναι οἴκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea

Book 1, line 319

ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea

Book 1, line 364

ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 2, line 382

ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Τηλεμάχῳ εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντη,
καί ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἔσπεριους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 2, line 393

ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
βῆ ῥ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο·
ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 2, line 399

αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων ἐν ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·
“Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
εἴατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὀρμὴν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 2, line 420

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 2, line 433

δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' αἰειγενέτησιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς **γλαυκῶπι**δι κούρη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 13

τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρῆ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθῃαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 25

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 135

αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
[βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιοῦς,]
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοισ', ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον

μήνιος ἐξ ὀλοῆς **γλαυκῶπι**δος ὀβριμοπάτρης,
ἦ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 218

εἰ γάρ σ' ὧς ἐθέλοι φιλέειν **γλαυκῶπι**ς Ἀθήνη,
ὧς τότ' Ὀδυσσεῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἔνι Τρώων.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 229

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπι**ς Ἀθήνη·
“Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 330

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ **γλαυκῶπι**ς Ἀθήνη·
“ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις' ἀθανάτοισι
σπείσαντες κοίτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὄρη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 356

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπι**ς Ἀθήνη·

“εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὔτω.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 3, line 371

ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 4, line 795

ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,
Ἴφίμη, κούρη μεγαλήτορος Ἴκαρίοιο,
τὴν Εὐμηλος ὄπυιε, Φερῆσ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 5, line 427

ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρύφθη, σὺν δ' ὅστε' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἶος μέγα κῦμα παρῆλθε.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 5, line 437

ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·

κύματος ἔξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἠΐονας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 6, line 13

τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσεῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 6, line 24

τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
‘Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 6, line 41

ἢ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρω
δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 6, line 47

ἐνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 6, line 112

ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἴκόνδε νέεσθαι
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροϊτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἧ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 7, line 19

ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι κάλπιν ἐχούση.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 7, line 27

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὄν με κελεύεις,
δείξω, ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 7, line 47

ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“οὔτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὄν με κελεύεις
πεφραδέμεν.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 7, line 78

ὥς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 11, line 626

τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἦγαγον ἐξ Αἴδαο·
Ἑρμείας δὲ μ' ἔπεμπεν ἰδὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 13, line 236

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρειαί.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 13, line 287

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί
καλῆ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη·
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 13, line 329

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἔοντα,
οὔνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 13, line 361

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
“θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea
Book 13, line 374

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζεν ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἳ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσι,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
ἢ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
ἀγγελίας προιεῖσα, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

Go to Context

Homerus Epic., Odyssea

Book 13, line 389

αἶ κέ μοι ὦς μεμαυῖα παρασταίης, **γλαυκῶπι**,
καί κε τρηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην
σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea

Book 13, line 392

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“καὶ λίην τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὀππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' οἴω
αἶματί τ' ἐγκεφάλω τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδας
[ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea

Book 13, line 420

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“μὴ δὴ τοι κείνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea

Book 15, line 9

ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἅπο τῆλ' ἀλάλησαι,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὔτω ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθης.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 15, line 292

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἴει **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 16, line 451

ἢ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 18, line 158

τῆ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφροني Πηνελοπεΐη,
μνηστήρεςσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 18, line 187

ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
εὔδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψευα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα θηησαίαιτ' Ἀχαιοί.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 19, line 604

ἔς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 20, line 44

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίωνι πείθεθ' ἑταίρω,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἦ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοισ'.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 21, line 1

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονη Πηνελόπειη,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίων τε σίδηρον
ἐν μεγάροισ' Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 21, line 358

ἔς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 23, line 242

καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ [γλαυκῶπις](#) Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 23, line 344

ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ [γλαυκῶπις](#) Ἀθήνη·
ὀππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλεπετο ὄν κατὰ θυμὸν
εὐνής ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὀκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
ᾤρσεν, ἴν' ἀνθρώποισι φῶς φέροι.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 24, line 516

τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη [γλαυκῶπις](#) Ἀθήνη·
“ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
εὐξάμενος κούρη [γλαυκῶπι](#)δι καὶ Διὶ πατρί,
αἴψα μάλ' ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., Odyssea
Book 24, line 540

καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
καδ' ἔπεσε πρόσθε [γλαυκῶπι](#)δος ὀβριμοπάτρης.

[Go to Context](#)

Homerus Epic., *Odyssea*
Book 24, line 541

δὴ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πτολέμοιο,
μὴ πῶς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.

[Go to Context](#)

Hymni Homerici, In Apollinem (fort. auctore Cynaetho Chio)
Line 314

καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
ὄν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ
ἠνίκ' ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
ἐν κορυφῇ· ἢ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη
ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θεάιναι,
ὥς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην,
ἢ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ γ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος ῥικνὸς πόδας ὄν τέκον αὐτῆ

ρίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
ἀλλὰ ἐ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
δέξατο καὶ μετὰ ἦσι κασιγνήτησι κόμισσεν·
ὥς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίσασθαι μακάρεσσι.

[Go to Context](#)

Hymni Homerici, In Apollinem (fort. auctore Cynaetho Chio)
Line 323

πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν **γλαυκῶπι**δ' Ἀθήνην;

[Go to Context](#)

Hymni Homerici, In Venerem

Line 8

τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς **γλαυκῶπι**ν Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὖαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρης,
ὕσμιναί τε μάχαι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

[Go to Context](#)

Hymni Homerici, In Venerem

Line 94

Ἀγχίστην δ' ἔρος εἴλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἠΐδα·
Χαῖρε ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἰκάνεις,
Ἄρτεμις ἢ Λητώ ἢ χρυσέη Ἀφροδίτη
ἢ Θέμις ἠϋγενὴς ἢ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἦλυθες, αἶ τε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἢ τις νυμφάων αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
ἢ νυμφῶν αἶ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.

[Go to Context](#)

Hymni Homerici, In Vulcanum

Line 2

Εἰς Ἥφαιστον

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀεῖδω Μοῦσα λίγεια,
ὃς μετ' Ἀθηναίης **γλαυκῶπι**δος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὖρεσιν ἠΐτε θῆρες.

[Go to Context](#)

Hymni Homerici, In Minervam

Line 2

Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' αἰεῖδεν
γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκήεσσαν
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν
χρῦσα παμφανώοντα· σέβας δ' ἔχε πάντα ὀρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἔσσυμένως ὠρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρῆνου
σείσασ' ὄξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης **γλαυκῶπι**δος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος

[Go to Context](#)

Hymni Homerici, In Minervam

Line 10

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' αἰεῖδεν
γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκήεσσαν
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν
χρῦσα παμφανώοντα· σέβας δ' ἔχε πάντα ὀρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἔσσυμένως ὠρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρῆνου
σείσασ' ὄξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης **γλαυκῶπι**δος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
ἔξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κούρη
εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὄμων θεοεΐκελα τεύχη
Παλλάς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

[Go to Context](#)

Aristophanes Comic., Thesmophoriazusae
Line 318

Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σύ, παγκρατὲς κόρα **γλαυκ-**
ᾠπι χρυσόλογχε πόλιν οἰ-
κοῦσα περιμάχητον, ἐλθέ δεῦρο·
καὶ πολυώνυμε θηροφόνη,
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος,
σύ τε, πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
άλιμέδον,
προλιπὼν μυχὸν ἰχθυόεντα
οἰστροδόνητον, Νηρέος εἰναλίου τε κόραι
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Theogonia
Line 13

ἔνθεν ἀπορνύμεναι κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῶ
ἐννύχαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς **γλαυκῶπι** Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον ἐννοσίγαιον
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἥῶ τ' Ἥελίον τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Theogonia
Line 573

αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι·

γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένω αἰδοίη ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἀργυρῆ ἐσθῆτι· κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ιδέσθαι·
[ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους νεοθηλέας, ἄνθεα ποίης,
ἡμερτοὺς περίθηκε καρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Theogonia
Line 587

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἄνθρωποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην **γλαυκῶπι**δος Ὀβριμοπάτρης·
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Theogonia
Line 888

ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεὰν **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάθθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
τὼς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Theogonia
Line 895

ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·

πρώτην μὲν κούρην **γλαυκώπι**δα Τριτογένειαν,
ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Theogonia
Line 924

αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς **γλαυκώπι**δα γείνατ' Ἀθήνην,
δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε·
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃτι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἦρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐρανίωνων.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Opera et dies
Line 72

[αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένω αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ **γλαυκώπι**ς Ἀθήνη·
ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
ὄρμους χρυσείους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ἔρραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν·
πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη·]
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεῖφόντης
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
τεῦξε Διὸς βουλῆσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηγε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Scutum

Line 325

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
καὶ σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Scutum

Line 343

τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἴόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο·
ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσεῖσασα· περιστενάχησε δὲ γαῖα.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Scutum

Line 455

ἀπὸ δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἔγχεος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Scutum

Line 470

ἀτὰρ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ἐξίκετ' Οὐλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.

[Go to Context](#)

Hesiodus Epic., Fragmenta

θεῖσα Διὸς βέλεσιν
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει πάλαι·
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολῶν τοῦ-
τον κατέφανε λόγον·
πατ' ῥι δ' Ἄδ' ῥάστοιο Λυγκεῖ τε φ' ῥενῶν
□ καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ·
θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος.

Go to Context

Pindarus Lyr., Fragmenta

Type of poem Dith, fragment 70d, line 39

[.ον
[ ]
[ ]ἀνέρρηξαν[
[ ].
[ ]ε
[ ]...[ ]οἶαν
...μ]έμηλεν πατρὸς νόφ,
....]σσε νιν ὑπάτοισιν βουλευμάσι<v>·
Ὀλυμ]πόθεν δέ οἱ χρυσόρραπιν ὤρσεν Ἑρμᾶν.[
καὶ π]ολίοχον **Γλαυ-**
κώπιδ]α· τὸ μὲν ἔλευσεν· ἴδον τ' ἄποπτα
....]. ἦ γὰρ [α]ὐτῶν μετάστασιν ἄκραν[
..θη]κε· πέτραι δ' [ἔφ]α[ν]θεν ἀντ[ι] φωτῶν
....]ν τ' ἔρωτος ἀνταμοιβὰν ἐδάσσατο[
στρα]τάρχῳ·
....].ισε.[.....]οι
....]ον.[.....].γένος τε δαιμο-
....]ύλτε[.....]ται· τὸ δὲ φυγεῖν
....].να[.....]ετε παμπά[..]ν καμοροῖ
[ ].οδος τετα[

Go to Context

Galenus Med., De placitis Hippocratis et Platonis Book 3, chapter 8, section 9, line 3

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα ἔμελλε θεὰν **γλαυκώπι**δ' Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδύν·
ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Go to Context

Galenus Med., De placitis Hippocratis et Platonis
Book 3, chapter 8, section 10, line 2

εἶτα προελθὼν φησιν οὕτως·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς **γλαυκώπι**δα γείνατ' Ἀθήνην,
δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἧ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.

Go to Context

Diodorus Siculus Hist., Bibliotheca historica (lib. 1-20)
Book 1, chapter 12, section 8, line 4

λέγεσθαι
δ' αὐτὴν καὶ **Γλαυκώπιν**, οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν
Ἑλλήνων ὑπέλαβον, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν
γλαυκοῦς· τοῦτο μὲν γὰρ εὐήθες ὑπάρχειν· ἀλλ' ἀπὸ
τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσωπιν ἔχειν ἔγγλαυκον.

Go to Context

Diodorus Siculus Hist., Bibliotheca historica (lib. 1-20)
Book 8, chapter 29, section 1, line 8

ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες, ἐπὰν Λιβύης ἐπιβήης,
βαιοφόροι ἐπίασι· σὺ δ' εὐχόμενος Κρονίῳ
Παλλάδι τ' ἐγρεμάχη **γλαυκώπι**δι καὶ Διὸς υἱῷ
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμη νίκην ὑποχείριον ἕξεις,
καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις
αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄγει δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Go to Context

Pseudo-**Lucianus** Soph., Philopatris
Section 8, line 15

{ΤΡΙΕΦΩΝ}

Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἢ **Γλαυκῶπις** ἀκαταμάχητος;

[Go to Context](#)

Pseudo-Lucianus Soph., Charidemus

Section 11, line 7

ἴδιον

ἂν οὖν ἀκούσαι λευκώλενος ἢ Ἥρα ἢ “πρέσβα θεὰ
θυγάτηρ μεγάλου Κρόνου”, Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν
βουληθεῖη Τριτογένεια πρὸ τοῦ **Γλαυκῶπις** καλεῖ-
σθαι, Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τοῦ παντὸς καλεῖ-
σθαι Χρυσῆ.

[Go to Context](#)

Lucianus Soph., Juppiter tragoedus

Section 1, line 6

{ΑΘΗΝΗ}

Ναὶ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
γουνουμαί σε θεὰ **γλαυκῶπις**, τριτογένεια,
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἤδη,
τίς μῆτις δάκνει σε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ τί βαρὺ στενάχεις ὄχρὸς τέ σε εἶλε παρειάς;

[Go to Context](#)

Lucianus Soph., De sacrificiis

Section 11, line 8

Ἐπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες ἵνα αὐτοῖς μὴ
ἄοικοι μηδὲ ἀνέστιοι δῆθεν ὄσιν, εἰκόνας αὐτοῖς
ἀπεικάζουσιν παρακαλέσαντες ἢ Πραξιτέλην ἢ
Πολύκλειτον ἢ Φειδίαν, οἱ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπου
ιδόντες ἀναπλάττουσι γενειήτην μὲν τὸν Δία,
παῖδα δὲ εἰς ἀεὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἑρμῆν
ὑπηγήτην καὶ τὸν Ποσειδῶνα κυανοχαίτην καὶ
γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηνᾶν.

Go to Context

Lucianus Soph., Dialogi deorum
Dialogue 13, section 1, line 27

ἡ δὲ πηδᾶ καὶ πυρ-
ριχίζει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει καὶ τὸ δόρυ
πάλλει καὶ ἐνθουσιᾶ καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ
καὶ ἀκμαία γεγένηται δὴ ἐν βραχεῖ· **γλαυκῶπις**
μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ τοῦτο ἡ κόρυς.

Go to Context

Apollonius Dyscolus Gramm., De adverbiiis
Part 2, volumēfascicle 1,1, page 126, line 5

καὶ σαφὲς μὲν ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως, <νεφελη-
γερέτα Ζεὺς, **γλαυκῶπις** Ἀθήνη, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς>·
ἀλλὰ καὶ δι' ἀποδείξεως ἔστι τὸ τοιοῦτον παραστήσαι.

Go to Context

Aelius **Herodianus** et Pseudo-**Herodianus** Gramm., Rhet., De figuris (= Περὶ
σημμάτων) [Sp.]
Page 101, line 16

καὶ γὰρ **γλαυ-**
κῶπιδα Κασάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κόραν Πριάμοιο,
φᾶμις ἔχησι βροτῶν.

Go to Context

Aelius **Herodianus** et Pseudo-**Herodianus** Gramm., Rhet., Partitiones (= Ἐπιμερισμοί) [Sp.?] (e codd. Paris. 2543 + 2570)
Page 208, line 12

Τὰ παρὰ τὸ ὄπα, ἦτοι τὸν ὀφθαλμὸν, συγκείμενα,
ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἄνθρωπος·

μέτωπον· πρόσωπον· ἐνώπιον· φαιδρωπός· ἀγριωπός· βλο-
συρωπός· πολυωπός, ὁ πολυόφθαλμος· στενωπός· γλαυ-
κῶπις· βοῶπις· δυσωπῶ, ῥῆμα, καὶ δυσωπία.

[Go to Context](#)

Strabo Geogr., Geographica
Book 7, chapter 3, section 6, line 57

ἄλλους δ' αἰ-
τιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων καὶ τοῦ Ἀκακησίου
καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου δ' ἐν Πηλίῳ, Γλαυ-
κωπίου δ' ἐν Ἀθήναις.

[Go to Context](#)

Euphorion Epic., Fragmenta
Fragment 9, line 4

..]θι κάππεσε λύχνου
[   ]α κατὰ Γλαυκῶπιον Ἔρση,
[οὔνεκ' Ἀθ]ηναίης ἱερὴν ἀνελύσατο κίστην
[δεσποίν]ης.

[Go to Context](#)

Euphorion Epic., Fragmenta
Fragment 150, line 1

Ἀμπέλινος
Βότρυα
Γλαυκῶπις
Ἐλλιπέες
Ἐνοσίχθων
Ἴηλ, ἦλι
Κηπουρός
Ναυαγός
Πεφορινῶσθαι
Φλεγεθοίατο
Χαμαιεῦναι
Αἰγιδόκος

Go to Context

Tyrtaeus Eleg., Fragmenta
Fragment 2, line 16

αν ἐγγύτεροι γέν[εος]
αὐτὸς γὰρ Κρονίων] καλλιστεφάνου [πόσις Ἴηρης
Ζεὺς Ἡρακλείδαις] ἄστν δέδωκε τὸ[δε,
οἷσιν ἅμα προλιπ]όντες Ἐρινεὸν [ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπ]ο[ς] νῆσον ἀφικόμ]εθα
[**γλαυκῶπ**]ιδος]
Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγεν<έα>ς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους
μυθεῖσθαι τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
μηδέ τι βουλεύειν τῆιδε πόλει <σκολιόν>·
δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι.

Go to Context

Aelius **Aristides** Rhet., Ἀθηνᾶ
Jebb page 13, line 10

ἐνιδὼν
γὰρ ἐμπορία τε καὶ ναυμαχία τῆς Ἀθηνᾶς οὖσιν ἀμφοτέ-
ροις, ἐνεῖδον γεωργία τε καὶ ἐμπορία τῆς Ἀθηνᾶς οὖσιν
ἀμφοτέροις, καὶ Βουζύγης τις ὑπῆλθέ με τῶν ἐξ ἀκροπό-
λεως, καὶ ὡς οὐκ ἦν τῷ γεωργῷ οὔτε τὸ ἄροτρον οὔτ',
ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄροτρον, τό γε ζεῦξαι τὰς βοῦς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,
δι' ἧς ἄροτρον μὲν καὶ ναῦς ἐδημιουργήθη, ἐζεύχθησαν
δὲ ἵπποι καὶ βόες.

Go to Context

Pisander Epic., Heraclea (fragmenta)
Fragment 7, line 1

ΗΡΑΚΛΕΙΑ

τῶι δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
ποίει θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

[Go to Context](#)

Stesichorus Lyr., Fragmenta

Fragment S14, line 3

· ·
.....μ]ιμνε παραὶ Δία παμ-
βασιλῆα·]
<□□> {str.}
τόκα δὴ **γλαυκῶπις** Ἀθάνα
φάτ' ἐυφραδέω]ς ποτὶ ὄν κρατερό-
φρονα πάτρω' ἰ]πποκέλευθον·
“ἄγ' ὑποσχέσι]ς μεμναμένος ἄ[ν-
περ ὑπέστας]
.....Γαρυ]όναν θ[αν]άτου
·

[Go to Context](#)

Ibycus Lyr., Fragmenta

Fragment 22a, line 1

οὐ γὰρ αὔσιον πάις Τυδέος
τὸν γὰρ Ἡρακλ[έ]α π[ρ]όμαχον γενέσθαι
φ[ασὶ τ]οῦ Δ[ι]ὸς ζ]ὴν ἀριστ[ο]πάτραι
κρατ]ερόφρ[ονι Πα]λ[λ]άδι· [τὰ]ν γὰρ ἔτικτε<v> αὐτός,
κορυφᾶς δέ οἱ ἐξάνεπαλτο [
παρελέξατο Καδμίδι κούραι,
γλαυκῶπιδα Κασσάνδραν
ἐρασιπλόκαμον Πριάμοιο κόραν
φᾶμις ἔχησι βροτῶν.

[Go to Context](#)

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon

Book 2, chapter 14, section 1, line 7

χρησμόν ἰσχοῦ-

σιν οἱ Βυζάντιοι τοιόνδε·

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτώνυμον αἶμα λαχοῦσα,
ἰσθμόν ὁμοῦ καὶ πορθμόν ἐπ' ἠπειροιο φέρουσα,
ἐνθ' Ἥφαιστος ἔχων χαίρει **γλαυκῶπι**ν Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.

Go to Context

Callimachus Philol., Hecala
Fragment 238, line 11

]κέλευε δὲ μήποτ' ἐλέγξα[ι
]νε.η δ' ὑπὸ πάντας ἀέθλου[ς
]σόον δὲ κεν α[ῦ]θι δέχοιο
]δ... ἔ...εχ...ά...[
].αρήν κεκύθεσθε κ.[
]...[.]...νε.[
]ε δ' ἦν τόδε χειραεσα[
]τας ἀκὴν ἔχε· τῆ δε.[
]ν.ου αἰσυμνήτις[
]ῆ τ' ἄκρησθ' ἵνα **Γλαυκῶπι**ον ἴζε[ι
]εν ἀεὶ περὶ πότνια γα[
]ς ὄθι πτολέμοιό μ' ἐπ.[
].[ ]'[
.

Go to Context

Apollodorus Gramm., Fragmenta
Fragment 159, line 59

Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις
συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μετα-
ποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὃς τὴν μὲν Γαῦδον
Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρ-
κυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ
Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ,
Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῖῳ, **Γλαυκωπί**ου τε ἐν Ἀθήναις.

Go to Context

Maximus Soph., *Dialexeis*
Lecture 8, chapter 6*, section d, line 4

Μή με οἴου πυνθάνεσθαι εἰ τοιαύτην
ἤγει τὴν Ἀθηνᾶν, οἷαν Φειδίας ἐδημιούργησεν, οὐδὲν
τῶν Ὀμήρου ἐπῶν φαυλοτέραν, παρθένον καλήν, **γλαυ-**
κῶπι, ὑψηλήν, αἰγίδα ἀνεζωσμένην, κόρυν φέρουσαν,
δόρυ ἔχουσαν, ἀσπίδα ἔχουσαν· μηδὲ αὖ τὴν Ἥραν,
οἷαν Πολύκλειτος Ἀργείοις ἔδειξεν, λευκώλενον, ἐλε-
φαντόπηχυν, εὐῶπι, εὐείμονα, βασιλικήν, ἰδρυμένην
ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου· μηδέ γε αὖ τὸν Ἀπόλλωνα, οἷον
γραφεῖς καὶ δημιουργοὶ εἰκάζουσιν, μεράκιον γυμνὸν
ἐκ γλαυδίου, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ
θέοντα.

[Go to Context](#)

Maximus Soph., *Dialexeis*
Lecture 40, chapter 2, section b, line 3

Μὴ σύ γε, ὦ δικαστῶν εὐδαιμονέστατε, ἀλλὰ
φειδῶ ἔχε ὀνομάτων αἰσχυρῶν, καὶ ἡρέμα κάτιθι ἐκ
τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ ἔσχατα· ἵνα μὴ τὸν Ὀμηρον αὐθὶς
σοι προφέρω, λευκώλενον τὴν Ἥραν λέγοντα, καὶ ῥο-
δόπηχυν τὴν Ἥω, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν **γλαυκῶπι**, καὶ
ἀργυρόπεζαν τὴν Θέτιν, καὶ Ἥβην καλλίσφυρον· ὧν
οὐδεμιᾶς ἀφαιρήσει τὸ κάλλος, κἂν ἐν μέρει ἦ, εὐφη-
μός γε ἐθέλων εἶναι τὰ θεῖα, καὶ ἥκιστα πλημμελής.

[Go to Context](#)

Orphica, *Hymni*
Hymn 22, line 1

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην, **γλαυκῶπι**δα Τηθύν,
κυανόπεπλον ἄνασσαν, εὐτροχα κυμαίνουσαν,
αὔραις ἠδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.

[Go to Context](#)

Orphica, Argonautica

Line 492

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν, ἐν δ' ἄρα Τῖφος
ἰθύντωρ ἀκάτοιο, καὶ ἀγλαὸς Αἴσονος υἱός,
σύν τ' ἄλλοι Μινύαι **γλαυκῶπι**δι Τριτογενεῖη
θῆκαν ἀείραντες βριθὴν λίθον, ἔνθα δὲ νύμφαι
κρήνη ὑπ' Ἀρτακίη καλὰ νάματα πλημμύρουσιν·
οὐνέκα οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον
εὖδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνη,
οὐδ' εἰς γαῖαν ἔριψαν ἐϋγνάμπτους ἀγκύρας,
κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερίαισιν ἀήταις.

[Go to Context](#)

Orphica, Argonautica

Line 694

Τοῦ δὲ καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ,
ἐν στέρνοισι δὲ κεῦθεν, ἃ οἱ τελέεσθαι ἔμελλεν,
μοῦνος ἀφ' ἡρώων· ἀλλὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη
Ἥρης ἐννεσίησιν ἐρωδιὸν ἦκε φέρεσθαι
ἄκρην ἰστοκεραῖαν· ὃ δ' ἀσχαλόων πεπότητο,
πέτραις δ' ἐν μυχάταισιν ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀερθεῖς
δινεῖται· ταὶ δ' αἶψα κραδαινόμεναι ἐκάτερθεν
σύμπεσον ἀλλήλαισι, καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
ὄρνιθος· περὶ δέ σφιν ἐτώσιον ἠρείσαντο.

[Go to Context](#)

Antisthenes Phil., Rhet., Fragmenta varia

Fragment 56, line 4

χF, 123. (εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι
περιδδείσασα θεοῖσι) εἰκότως δὲ ὡς δεδοικυῖα τὸν πατέρα
καὶ ἤδη πεπαιδευμένη μὴ ἐναντιοῦσθαι, περὶ τῶν μελλόντων
ἢ **Γλαυκῶπις** φροντίζει.

[Go to Context](#)

Tryphon I Gramm., Περὶ τρόπων
Page 204, line 27

Ἄντονομασία ἐστὶ λέξις ἢ φράσις διὰ συνωνύμων
ὀνομάτων τὸ κύριον παριστῶσα· λέξις μὲν Φοῖβε ἀντὶ
τοῦ Ἄπολλον, καὶ Ἐννοσίγαιε ἀντὶ τοῦ Πόσειδον, καὶ
ὄφρα ἴδη **γλαυκῶπις**, ὅταν ᾗ πατρὶ μάχεται·
ἀντὶ τοῦ Ἀθηνᾶ.

[Go to Context](#)

Pseudo-Justinus Martyr, Cohortatio ad gentiles
Morel page 4, section A, line 1

Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
Ἄντα δ' Ἐνυαλίω θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Triphiodorus Epic., Gramm., Ἄλωσις Ἰλίου
Line 184

εὐξάμενοι δὴ ἔπειτα Διὸς **γλαυκῶπι**δι κούρη
ἰπείην ἔσπευδον ἐς ὀλκάδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη
ἀμβροσίη κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἐδωδὴν
δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μὴ τι πανημέριοι λοχῶντες
τειρόμενοι βαρύθοιεν ἀτερπεί γούνατα λιμῶ.

[Go to Context](#)

Triphiodorus Epic., Gramm., Ἄλωσις Ἰλίου
Line 566

ἴαχε δὲ **γλαυκῶπις** ἐπ' ἀκροπόλης Ἀθήνη
αἰγίδα κινήσασα, Διὸς σάκος, ἔτρεμε δ' αἰθῆρ
Ἦρης σπερχομένης, ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα
παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωκῆ,
ἔφριξεν δ' Αἴδης, χθονίων δ' ἐξέδρακε θώκων

ταρβήσας, μή πού τι Διὸς μέγα χωσαμένοιο
πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγοι ψυχοστόλος Ἑρμῆς.

[Go to Context](#)

Lucius Annaeus **Cornutus** Phil., De natura deorum
Page 37, line 6

οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαυξ διὰ τὸ ἐμφερὲς τῶν
ὀμμάτων ἀνατίθενται ταύτη **γλαυκώπι**δι οὕση· σμερ-
δαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε καὶ φυλακτικόν τι ἔχει
καὶ ἄγρυπνον καὶ οὐκ εὐθήρατος εἶναι δοκεῖ· ‘οὐ
χρῆ’ δὲ ‘παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα’].

[Go to Context](#)

Erotianus Gramm., Med., Vocum Hippocraticarum collectio
Klein page 42, line 5

ὡς <Ὀμηρός>
φησιν·
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Hippiatrica, Hippiatrica Cantabrigiensia
Chapter 8, section 6, line 9

τοὺς μέντοι <**γλαυκωπίας**> ἀποσοβεῖ τριβομένη.

[Go to Context](#)

Apollonius Soph., Lexicon Homericum
Page 4, line 19

<ἀγελαῖην> ἄφετον, ἀδάμαστον· “αὐτὰρ Ἀθηναίη **γλαυκώπι**δι
βοῦν ἀγελαῖην.

Go to Context

Apollonius Soph., Lexicon Homericum

Page 55, line 7

<γλωχῖνα> τὴν γωνίαν, καὶ <τριγλώχινας οἴστους> τοὺς τριγώνους
τὸ σχῆμα.

<**γλαυκῶπις**.

Go to Context

Aristonicus Gramm., De signis Odysseae

Book of Odyssey 13, verse in book 389, line of scholion 1

>

Notatum fuit verbum ἔλπειν positum esse pro ποιεῖ ἔλ-
πειν cf. δ 105. Θ 328.

<αἶ κέ μοι ὧς μεμαυῖα παρασταίης, **γλαυκῶπι**,
καὶ κε τρηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην.

Go to Context

Aristonicus Gramm., De signis Iliadis

Book of Iliad 4, verse in book 439, line of scholion 1

p. 8

<ᾧρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ **γλαυκῶπις**
Ἀθήνη,

Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα>:
αἱ διπλαῖ, ὅτι διὰ μέσου τῶν Τρωικῶν θεῶν τέταχε τὴν
Ἀθηγᾶν, καὶ ὅτι Δεῖμος καὶ Φόβος Ἄρεος υἱοί.

Go to Context

Aristonicus Gramm., De signis Iliadis

Book of Iliad 8, verse in book 373, line of scholion 1

λ.

<ἔσται μὰν ὄτ' ἂν αὐτε φίλην **γλαυκῶπι**δα
εἶπη>: ἡ διπλῆ πρὸς τὸ τῆς ἐρμηνείας ἴδιον, ὡς ἐκεῖ <ἔσσε-
ται ἡμᾶρ ὄτ' ἂν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρή> (Δ 164 Z 448)
ἀντὶ τοῦ ὄτ' ὀλεῖται.

[Go to Context](#)

Aristonicus Gramm., De signis Iliadis
Book of Iliad 8, verse in book 406, line of scholion 1

p. 29.

<ὄφρ' εἰδῆ **γλαυκῶπις**, ὄτ' ἂν ᾗ πατρὶ μάχεται.

[Go to Context](#)

Aristonicus Gramm., De signis Iliadis
Book of Iliad 8, verse in book h420-4, line of scholion 1

A.

Cf. Π 371 et Ar. 149.

<ὄφρ' εἰδῆς **γλαυκῶπις** – (422) ὅττι κεν εἶπη.

[Go to Context](#)

Aristonicus Gramm., De signis Iliadis
Book of Iliad 20, verse in book h67-9, line of scholion 3

λ.

<ἦτοι ὁ μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη>.

[Go to Context](#)

Aristonicus Gramm., De signis Iliadis
Book of Iliad 24, verse in book h23-30, line of scholion 4

ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἴηρη

οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ **γλαυκῶπι**δι κούρη,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
τὴν δ' ἤγησ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν>.

[Go to Context](#)

Aristonicus Gramm., De signis Iliadis
Book of Iliad 24, verse in book 25, line of scholion 6

ad v. 23 referens dixit lehrs. ar. 187)· γέλοιον
γὰρ τὸ <οὐδέποθ' Ἥρη οὐδὲ Ποσειδάωνι οὐδὲ **γλαυ-**
κῶπιδι κούρη>· τίνες μὲν γὰρ ἔτι ἐλείποντο τῶν τριῶν
σεμνότεροι μετὰ τὸν Δία τῶν μὴ συνευδοκούντων;

[Go to Context](#)

Chrysippus Phil., Fragmenta logica et physica
Fragment 908, line 32

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν·
Ὡς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

[Go to Context](#)

Chrysippus Phil., Fragmenta logica et physica
Fragment 908, line 37

εἶτα προελθὼν φησιν οὕτως>· (ibid. 924 – 26)
<Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς **γλαυκῶπι**δα γείνατ' Ἀθήνην,
Δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
Πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε μάχαι τε.

[Go to Context](#)

Empedocles Poet. Phil., Fragmenta

Fragment 42, line 16

.. εὐρύν' > [B 43] ἀσθενῆ καὶ ἀμυδρὰν ἀνάρροϊαν ἴσχει
πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν κλάσιν ἐκλυομένης τῆς δυνάμεως.
ἀπεστέγασεν δέ οἱ αὐγὰς,
ἔστ' ἂν ἴη καθύπερθεν, ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης
τόσσον ὅσον τ' εὖρος **γλαυκώπι**δος ἔπλετο μήνης.

[Go to Context](#)

Hecataeus Hist., Fragmenta

Volume-Jacoby' -F 3a,264,F, fragment 25, line 65

λέγεσθαι δ' αὐτὴν καὶ **Γλαυκώπιν** οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν
Ἑλλήνων ὑπέλαβον ἀπὸ τοῦ τοῦς ὀφθαλμοῦς ἔχειν γλαυκοῦς – τοῦτο μὲν γὰρ εὐήθεις
ὑπάρ-
χειν – ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἐγγλαυκον.

[Go to Context](#)

Heraclitus Phil., Allegoriae (= Quaestiones Homericae)

Chapter 52, section 3, line 3

Οὐ
γὰρ ἔτι «Γρῶων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ» παρ' αὐτῶ
συνέρρωγεν, ἀλλ' οὐράνια ταραχαὶ καὶ στάσεις τὸ θεῖον
ἐπινέμονται·

Ἴη τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ **γλαυκώπις** Ἀθήνη,
Ἴηρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Ἴαρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο,
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.

Οὐκέτι ταῦθ' Ἴεκτωρ πρὸς Αἴαντα μαχόμενος, οὐδ'
Ἀχιλλεὺς πρὸς Ἴεκτορα καὶ μετὰ Πατρόκλου Σαρπηδῶν,
ἀλλὰ τὸν μέγαν οὐρανοῦ πόλεμον ἀγωνοθετήσας Ὅμηρος
οὐδ' ἄχρι μελλήσεως τὸ κακὸν ὤπλισεν, ἀλλ' ὁμόσε τοὺς
θεοὺς συνέρραξεν ἀλλήλοις.

[Go to Context](#)

Irenaeus Theol., Adversus haereses (libri 1-2)
Book 1, chapter 1, section 20, line 43

Ἑρμείας δ' ἀπέπεμπεν, ἰδὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Ἦιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
Τίς οὐκ ἂν τῶν ἀπανούργων συναρπαγεῖη ὑπὸ τῶν ἐπῶν τού-
των, καὶ νομίσειεν οὕτως αὐτὰ Ὅμηρον ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπο-
θέσεως πεποιηκέναι;

[Go to Context](#)

Philoxenus Gramm., Fragmenta
Fragment 343*, line 2

glossam om.

A), unde EM 394, 5: <εὐνοέστατον>· “καὶ **γλαυκῶπι**ν τίω πάντοτε
βροτοῖσιν <εὐνοεστάτην θεόν>” (incerti auctoris).

[Go to Context](#)

Tryphon II Gramm., De tropis (olim sub auctore Gregorio Corinthio)
Chapter 20a, section 1, line 4

Ἄντονομασία

Ἄντονομασία ἐστὶν ὄνομα ἐπιθετικὸν ὃ καὶ μόνον ἀντὶ κυρίου παραλαμβάνεται,
οἷον

ὄφρ' εἰδῆ **Γλαυκῶπις**, ὅταν ᾗ πατρὶ μάχηται,
ἀντὶ τοῦ ἠ Ἀθηνᾶ.

[Go to Context](#)

Vitae Homeri, <Plutarchi> De Homero 2
Line 1332

Ἦνεστι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαῖνον ἐκ προνοίας διαφυγεῖν, ὅπερ ἐν
τούτῳ παρίστησιν·

ἔνθα δὲ καὶ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὄλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica
Book 3, chapter 3, section 8, line 2

λέγεσθαι δὲ αὐτὴν
καὶ γλαυκῶπιν, οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων ὑπέλαβον ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς γλαυκοὺς ἔχειν· τοῦτο μὲν γὰρ εὔηθες ὑπάρχειν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα
τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἔγγλαυκον.

[Go to Context](#)

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses)
Volume 1, page 430, line 22

Ἑρμείας δ' ἀπέπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἧδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονείτο.

[Go to Context](#)

Gregorius Nazianzenus Theol., Carmina moralia
Page 874, line 2

Τὴν γλαῦκ' ἐπέσκωπτεῖ τις· ἢ δ' ἐφύγαν
Τῶν σκωμμάτων ἕκαστον εὐστόχῳ λόγῳ·
»Ὅσον κάρηνον! – Τοῦ Διὸς δὲ πηλίκον! –
Ἦ γλαυκότης δέ! – Τοῦτο τῆς Γλαυκώπιδος.

[Go to Context](#)

Porphyrius Phil., Zetemata codicis Vaticani
Page 295, line 12

καὶ ἡ ἀσπίς δὲ τῆς
Ἀθηνᾶς διὰ τὴν μαρμαρυγὴν <δεινὴ τε σμερδνὴ τε> (E 742)· δεινὸν

γὰρ καὶ φοβερὸν καὶ τὸ ἄγαν λαμπρὸν καὶ στίλβον, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς
τῆς **γλαυκῶπι**δος ἔφη· <δεινῶ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν> (A 200), ὅπερ
ἐπ' ἄλλων ἔφη <ὄμματα μαρμαίροντα> (Γ 397).

[Go to Context](#)

Porphyrius Phil., Zetemata codicis Vaticani
Page 295, line 14

<γλαυκίῳντες>
δὲ λέοντες καὶ Ἀθηνᾶ <**γλαυκῶπι**> ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄσκιον
καὶ διὰ τοῦτο λευκόν, ὑπ' αὐτοῦ εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά, οἶον
<σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυαί> (β 388), ἥτοι ἡλίου δύντος συνεσκο-
τοῦντο· ὄξυ δὲ τὸ λευκόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμβλύ· ἡ οὖν ὄξυ
γλαυκῶπι.

[Go to Context](#)

Porphyrius Phil., Quaestionum Homericarum ad Odysseam pertinentium reliquiae
Odyssey book 1, section 69, line 13

quae verba, interiecto signo scholii finiti,
ab iis excipiuntur, quae p. 295, 13 sqq. edidimus: γλαυκίῳντες δὲ οἱ
λέοντες – οὕτως ἐβουλόμην τὰς Ὀμηρικὰς λέξεις καὶ τοὺς ἐξηγητὰς
σκοπεῖσθαι, καὶ τοὺς τοῦτον τὸν τρόπον ἐξηγησαμένους ἀποδέχεσθαι,
quae ut, nisi fallor, etiam superiora illa (δέδορκε – στίλβον) signo
apposito ad <**γλαυκῶπι**> v. 44 relata sunt. Horum scholiorum a quae-
stione a nobis edita scripturae discrepantiam nonnumquam propter
miseram chartae condicionem satis incertam afferre, praesertim cum
a <Ludwichio>, progr. III, p. 13, tria illa fragmenta accurate edita
sint, supervacaneum esse duximus.
inter quaestiones a nobis τ 106 sqq. collatas extremo loco
positum.
v. 284.
scholium Porphyrianum ad ἀπίρονα γαῖαν adscriptum, quod
ad Ξ 200, p. 193, 11 sqq., Dindorfii et textum et annotationem secuti

[Go to Context](#)

Porphyrius Phil., Quaestionum Homericarum liber i (recensio V)
Section 49, line 10

καὶ ἡ
ἀσπίς δὲ τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τὴν μαρ-
μαρυγὴν «δεινὴ τε σμερδνὴ τε»·
δεινὸν γὰρ καὶ φοβερὸν καὶ τὸ ἄγαν
λαμπρὸν καὶ στίλβον, ὡς ἐπὶ τῆς
Ἀθηνᾶς τῆς **γλαυκῶπι**δος ἔφη·
»δεινῶ δέ οἱ ὄσσε φάνθεν», ὅπερ
ἐπ' ἄλλων ἔφη «ὄμματα μαρμαί-
ροντα».

[Go to Context](#)

Porphyrus Phil., Quaestionum Homericarum liber i (recensio V)
Section 49, line 14

γλαυκιδόντες» δὲ λέοντες
καὶ Ἀθηνᾶ «**γλαυκῶπις**» ἀπὸ τοῦ
γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄσκιον καὶ διὰ
τοῦτο λευκόν, ὑπ' αὐτοῦ εἴρηται· μέ-
λαινα γὰρ ἡ σκιά, οἷον «σκιδόντό
τε πᾶσαι ἀγυαί», ἥτοι ἡλίου δύν-
τος συνεσκοτοῦντο· ὅξυ δὲ τὸ λευ-
κόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμβλύ· ἡ γοῦν ὅξυ
ὀρῶσα **γλαυκῶπις**.

[Go to Context](#)

Porphyrus Phil., Quaestionum Homericarum liber i (recensio X)
Section 49, line 10

καὶ ἡ ἀσπίς
δὲ τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τὴν μαρμαρυγὴν
»δεινὴ τε σμερδνὴ τε»· δεινὸν γὰρ
καὶ φοβερὸν καὶ τὸ ἄγαν λαμπρὸν
καὶ στίλβον, ὡς ἐπὶ τῆς **γλαυκῶπι-**
δος Ἀθηνᾶς ἔφη· «δεινῶ δέ οἱ ὄσσε
φάνθεν», ὅπερ ἐπ' ἄλλων ἔφη «ὄμμα-
τα μαρμαίροντα».

[Go to Context](#)

Porphyrus Phil., Quaestionum Homericarum liber i (recensio X)
Section 49, line 15

γλαυκιδόντες»
δὲ οἱ λέοντες καὶ ἡ Ἀθηνᾶ «**γλαυκῶ-
πις**» ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄ-
σκιον καὶ διὰ τοῦτο λευκόν, ὑπ' αὐτοῦ
εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά· «σκι-
όντων δὲ πᾶσαι ἀγυαί», τουτέστι
δύντος τοῦ ἡλίου συνεσκοτοῦντο·
ὄξυ δὲ τὸ λευκόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμ-
βλύ· ἢ οὖν ὄξυ ὀρώσα **γλαυκῶπις**.

[Go to Context](#)

Origenes Theol., Contra Celsum
Book 4, section 38, line 44

<Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένω αἰδοίη ἵκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη>
ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν <χροῖ> ἀμφὶ δὲ τήνδε
Ἰῶραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
πάντα δὲ <οἱ> χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη·
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος ἀργεῖφόντης
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
τεῦξε Διὸς βουλῆσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 1, line 469

σοὶ γάμον, ἦν ἐθέλης, δωρήσομαι ἀγνὸν Ἀθήνης·
εἰ δὲ σοὶ οὐ **Γλαυκῶπις** ἐπέυαδε, δέχνησο Λητώ
ἢ Χάριν ἢ Κυθέρειαν ἢ Ἄρτεμιν ἢ γάμον Ἴβης·
μούνης ἡμετέρης μὴ δίξω δέμνιον Ἴρης.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 2, line 87

δένδρεα δ' αὐτόπρεμνα μετωχλίσθησαν ἀρούρης,
καὶ δαπέδω πέσε καρπὸς ἀώριος, ἀρτιθαλῆς δὲ
κῆπος ἀιστώθη, ῥοδόεις δ' ἀμαθύνετο λειμών·
καὶ Ζέφυρος δεδόνητο κυλινδομένων κυπαρίσσω
αὐχμηροῖς πετάλοισι· φιλοθρήνοισι δὲ μολπαῖς
αἴλινα Φοῖβος ἄειδε δαΐζομένων ὑακίνθων,
πλέξας πένθιμον ὕμνον, Ἀμυκλαίων δὲ κορύμβων
κοπτομένη πολὺ μᾶλλον ἐπέστενε γείτοني δάφνη·
κεκλιμένην δ' ὄρθωσεν ἐὴν πίτυν ἀχνύμενος Πάν·
καί, Μορίην μνησθεῖσα, φερέπτολιν Ἀτθίδα νύμφην,
τεμνομένη **Γλαυκῶπι**ς ἐπεστονάχιζεν ἐλαίη·
καὶ Παφίη δάκρυσεν κονιομένης ἀνεμώνης,
πυκνὰ δὲ μυρομένη καλύκων εὐώδεα χαίτην
βόστρυχον ἀβρὸν ἐτίλλε κονιομένου ῥοδεῶνος·
καὶ στάχυν ἡμιτέλεστον ὀλωλότα μύρετο Δηῶ,
μηκέτι κῶμον ἄγουσα θαλύσιον· Ἀδρυάδες δὲ
ἥλικες ὠδύροντο λιπόσκια δένδρεα Νύμφαι.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 5, line 70

οὐρανίοις δὲ
ἐπὶ πύλας ἀνέθηκεν ἰσηρίθμοισιν ἀλήταις
ἰσοτύπους· πρῶτον μὲν ἐς ἐσπέριον κλίμα πήξας
Ὀγκαίην ἐπένειμε πύλην **γλαυκῶπι**δι Μήνη
ἐκ βοῶς ὀγκηθμοῖο φερώνυμον, ὅτι καὶ αὐτὴ
ταυροφυῆς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη
τριπλόον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνίς Ἀθήνη·
δεύτερον Ἑρμάωνι διαυγεί γείτοني Μήνης
δῶκε γέρας πυλεῶνα· διαγράψας δὲ τετάρτην
Ἥλέκτρην Φαέθοντος ἐπώνυμον, ὅτι φανέντος
σύγχροος ἠλέκτροις ἀμαρύσσεται ὄρθριος αἴγλη,
Ἥελίῳ πυρόντι πύλην ἀντώπιον Ἡοῦς

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 7, line 251

εἰ δέ τις οὐρανίη θεὸς ἦλυθε – παρθενικῆς γὰρ
γλαυκὰ γαληναίων βλεφάρων ἀμαρύγματα λεύσσω – ,
καὶ τάχα Τειρεσίαο παλαιότερην μετὰ νείκην
λούσατο δεῖμα βαλοῦσα πάλιν **γλαυκῶπι**ς Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 12, line 112

ἀλλ' ὅτε θέσφατα ταῦτα θαλυσιᾶς ἔδρακε κούρη,
δίξετο χῶρον ἐκεῖνον, ὅπη παρὰ γείτονι τοίχῳ
ποιητῶ κεχάρακτο τύπῳ Γανυμήδεος εἰκῶν
ἰκμάδα νεκταρέην χρυσέῳ στάζουσα κυπέλλῳ,
ἦχι χαρασσομένων ἐπέων τετράζυγος ὁμφή·
κεῖθι θεὰ φιλόβοτρυς ἐκώμασεν, εὔρε δὲ νύμφη
θέσφατα κισσοφόρῳ πεφυλαγμένα ταῦτα Λυαίῳ·
“Φοῖβῳ Ζεὺς ἐπένευσεν ἔχειν μαντώδεα δάφνην,
καὶ ρόδα φοινίσσοντα ροδόχροϊ Κυπρογενεΐη,
γλαυκὸν Ἀθηναίη **γλαυκῶπι**δι θαλλὸν ἐλαίης,
καὶ στάχυας Δήμητρι, καὶ ἡμερίδας Διονύσῳ.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 12, line 262

εἰ δύνασαι, **γλαυκῶπι**, τεῆς πίε καρπὸν ἐλαίης·
σὸν φυτὸν ἀγλαόδωρος ἐμὴ νίκησεν ὀπώρη,
ὅττι τεῶ λιπόωντι δέμας χρίουσιν ἐλαίῳ
ἄνδρες ἀεθλητῆρες ἀτερπέες, αἰνοπαθῆς δὲ
εὐνέτιν ἠὲ θύγατρα βαλὼν ξυνήονι πότμῳ,
ἢ τεκέων φθιμένων ἢ μητέρος ἢ γενετῆρος
ἀνὴρ πένθος ἔχων, ὅτε γεύσεται ἠδέος οἴνου,
στυγνὸν ἀεξομένης ἀποσεισεται ὄγκον ἀνίης.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 13, line 175

Κεκροπίδας δ' ἐκόρυσσε μόθων ἀκόρητος Ἐρεχθεύς,
χρύσειον ἀγλαόπαιδος Ἐρεχθέος αἶμα κομίζων,
τόν ποτε πυρσοφόροιο κατὰ πτύχα παρθενεῶνος
παρθένος αὐτολόχευτος ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῶ
παιδοκόμος **γλαυκῶπις** ἀνήροτος, αἰδομένη δὲ
παρθενίῳ πῆχυνεν ἀήθει κούρον ἀγοστῶ
Ἥφαιστηιάδην, ὅτε δύσγαμος Ἀμφιγυήεις
ἀλλοίῃ φιλότητι γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρη,
θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν Ἐρώτων·
τοῖος Ἀθηναίων στρατιῆς πρόμος ἦλθεν Ἐρεχθεύς,
Σίφνον ἔχων συνάεθλον, ὁμόπτολιν ἡγεμονῆα .

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 16, line 149

εἰ δύνασαι **Γλαυκῶπιν** ἢ Ἄρτεμιν ἐς γάμον ἔλκειν,
καὶ βριαρὴν Νίκαιαν ἔχεις πειθήμονα νόμφην·
εἰμὶ γὰρ ἀμφοτέρησιν ὁμόστολος.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 24, line 291

τίς καλεῖ **Γλαυκῶπιν**, ὅτ' ὠδίνουσι γυναῖκες;

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 24, line 323

καὶ μίτον ἡμιτέλεστον ἀπορρίψασα χιτῶνος
αἰδομένη **Γλαυκῶπιν** ἐῆς ἐπεβήσατο Κύπρου
ἀνδρομέης Κυθήρεια τιθηνήτειρα γενέθλης·
καὶ βίον αἰολόμορφον Ἔρως πάλιν ἤρμοσε κεστῶ
σπείρων εὐαρότοιο λεχώιον αὐλακα κόσμου.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 36, line 9

Ζεὺς μὲν ἄναξ μακάρων ὑψίζυγος ὑψόθι Κέρνης
ἄρεος εἶχε τάλαντα παρακλιδόν· οὐρανόθεν δὲ
ἔμπυρον ὕδατόεις προκαλίζετο Κυανοχαίτης
Ἥλιον, **Γλαυκῶπι**ν Ἄρης, Ἥφαιστος Ὑδάσπην·
Ἥρης δ' ἀντικέλευθος ὄρεστιᾶς Ἄρτεμις ἔστη·
Λητώην δ' ἐπὶ δῆριν εὐρραπὶς ἦλυθεν Ἑρμῆς.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 42, line 374

ἄλλ' ἐρέεις **Γλαυκῶπι**ν ἀπειρήτην ὑμεναίων·
νόσφι γάμου βλάστησε καὶ οὐ γάμον οἶδεν Ἀθήνη·
οὐ σε τέκε **Γλαυκῶπις** ἢ Ἄρτεμις.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 45, line 92

ἄλλ' ἐρέεις· **γλαυκῶπις** ἐς ἄρσενα δῆριν ἰκάνει
σύγγονον ἔγχος ἔχουσα καὶ ἀσπίδα Παλλὰς Ἀθήνη·
αἰγίδα καὶ σὺ τίταινε τεοῦ Κρονίδαο τοκῆος.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 47, line 645

ἀλλά, φίλος, πολέμιζε, καὶ αἰχμάζοντα κορύμβοις
αἰνήσεις τάχα Βάκχον, ὅτι πτερὰ σεῖο πεδίων
ὄψαι ἀρραγέσσιν ἐμοῖς εἴκοντα κοθόρνοις·

οὐ ποτε Βασσαρίδων σκεδάσεις μόθον, οὐ ποτε λήξω
πέμπων οἴνοπα θύρσον, ἕως τεδὸν Ἄργεϊ δείξω
ἔγχει κισσήεντι πεπαρμένον ἀνθερεῶνα
καὶ δρέπανον πετάλοις νικώμενον· οὐ σε σαώσει
Ζεὺς ἐμός, οὐ **Γλαυκῶπις** ὁμόγνιος, οὐ σέθεν Ἥρη,
καὶ μάλα περ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἀλλὰ κατακτείνω σε, καὶ αὐχέσσο Μυκίην
ὄψεται ἀμηθέντα τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης·
ἢ σε περισφίγξας ἐνὶ λάρνακι μείζονι θήσω
πλωτὸν ἀκοντίζων σε τὸ δεύτερον ἠθάδι πόντῳ·
ἦν δ' ἐθέλης, ἐπίβηθι τεῆς πάλιν ὄψε Σερίφου.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 48, line 21

δήσατε, δήσατε Βάκχον, ὅπως θαλαμηπόλος εἶη,
ὀππότε Πορφυρίωνι χαρίζομαι εἰς γάμον Ἥρην
καὶ Χθονίῳ Κυθέρειαν, ὅτε **Γλαυκῶπιν** αἰείσω
εὐνέτιν Ἐγκελάδοιο καὶ Ἄρτεμιν Ἀλκυονῆος·
ἄξατέ μοι Διόνυσον, ἵνα Κρονίωνα χαλέψω
δουλοσύνην ὀρόωντα δορικτήτιο Λυαίου·
ἦέ μιν οὐτάζοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
κτείνατέ μοι Ζαγρῆι πανεῖκελον, ὄφρα τις εἶπη
ἢ θεὸς ἢ μερόπων τις, ὅτι Κρονίδαο γενέθλη
Γαῖα χολωμένη διδύμους θώρηξε φονῆας,
πρεσβυτέρους Τιτῆνας ἐπὶ προτέρῳ Διονύσῳ,
ὀπλοτέρους δὲ Γίγαντας ἐπ' ὀπιγόνῳ Διονύσῳ.

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 48, line 409

μή σε πατήρ διὰ λέκτρα μετὰ **Γλαυκῶπιν** ὀρίνει;

[Go to Context](#)

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 48, line 803

Ἄρτεμιν ὠδίνουσαν ἐλέγξατε, μαιάδες Ἵρραι,
μαρτυρὴν τοκετοῖο, καὶ εἶπατε Τριτογενεῖη·
ἴπαρθενικὴ **Γλαυκῶπι**, νεητόκε μήτηρ ἀμήτωρ.

[Go to Context](#)

Christodorus Epic., Epigrammata

Book 2, epigram 1, line 142

– Ἐγγύθι δ' αὐτοῦ

Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο, παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
κρηδέμῳ συνέεργεν· ἕως δ' ἀνετείνετο χεῖρας
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς **γλαυκῶπι**δα κούρην
Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδος.

[Go to Context](#)

Libanius Rhet., Soph., Progymnasmata

Progymnasma 12, section 24, subsection 4, line 4

Ὅμηρος μὲν γάρ που κατὰ τὴν
ποίησιν πολλάκις τὴν μὲν βασιλίδα τῶν θεῶν <βοῶπιν>
προσονομάζει ὀφθαλμῶν τὸ κάλλος οὕτω τιμᾶν βου-
λευσάμενος, καὶ <**γλαυκῶπι**δα κούρην> ἀνακηρύττει
τοῖς ἔπεσιν.

[Go to Context](#)

Joannes Laurentius **Lydus** Hist., De mensibus

Book 4, section 22, line 19

οἱ δὲ Ἀθηναίων τὸν ἀέρα, Τριτογενεῖαν δὲ
αὐτὴν διὰ τὸ τρισὶ μεταβολαῖς ἀλλοιοῦσθαι τὸν ἀέρα,
εἰς ἕαρ δῆλον, θέρος τε καὶ χειμῶνα· **γλαυκῶπιν** δὲ
διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ὄψιν ἔγγλαυκον εἶναι.

[Go to Context](#)

Joannes Laurentius **Lydus** Hist., De mensibus
Book 4, section 54, line 9

καὶ **γλαυκῶπι**ν αὐτὴν διὰ τὸ πυρῶδες γράφουσι καὶ
γλαῦκα αὐτῇ τὸ ὄρνειον προσνέμουσιν, ὅπερ ἐγρήγορε
διὰ πάσης τῆς νυκτός, ὡς ἂν τις εἴποι, ἢ ἀνθρωπίνη
ψυχὴ κατὰ μηδένα καιρὸν ἀργοῦσα· καὶ γὰρ ἀθάνατος
καὶ ἀεικίνητος τὴν φύσιν· τὸ γὰρ παῦλαν ἔχον κινή-
σεως παῦλαν ἔχει ζωῆς κατὰ Πλάτωνα.

[Go to Context](#)

Sextus **Julius Africanus** Hist., Cesti (fragmenta)
Book 3, chapter 2, line 8

Ἡ δὲ ἀπ' αὐτῆς
γενομένη ἀπονωτέρα, καὶ κατορθοῦσα δὲ ἦττον· τοὺς μέντοι **γλαυκω-
πί**ας ἀποσοβεῖ τριβομένη· καὶ αὐτῆς ἢ κόνις μεθ' ὕδατος ὥσπερ ἢ
πρόσθεν πᾶν ἔδρασεν.

[Go to Context](#)

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis
Page 281, line 6

ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες, ἐπὰν Λιβύης ἐπιβήης,
βαττοφόροι ἐπίασι· σὺ δ' εὐχόμενος ηρανιοιο
Παλλάδι τ' ἐγρεμάχη **γλαυκῶπι**δι καὶ Διὸς υἱῶ
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμη νίκην ὑποχείριον ἔξεις,
καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις
αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄγει δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων.

[Go to Context](#)

Joannes **Galenus** Gramm., Allegoriae in Hesiodi theogoniam
Page 355, line 19

ἀγέστρατος δὲ καὶ

ἀγγελία λέγεται διὰ τὸ ἄγειν λαοὺς καὶ διεξάγειν στρατόπεδα·
τῇ γὰρ φρονήσει καὶ στρατόπεδα διΐθύνεται, καὶ οἰκονο-
μοῦνται οἰκίαι, καὶ εὐνομοῦνται πόλεις ταῖς νομοθεσίαις.
γλαυκῶπιν δὲ αὐτὴν προσαγορεύει διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ περι-
βλεπτον τῆς ἀρετῆς· τοιοῦτους γὰρ τοὺς αὐτὴν ἔχοντας ποιεῖ.

[Go to Context](#)

Joannes **Galenus** Gramm., *Allegoriae in Hesiodi theogoniam*
Page 364, line 19

καὶ πάλιν·
ἄντα δ' Ἐνυαλίωιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Anonymi Exegesis In Hesiodi Theogoniam, *Exegesis in Hesiodi theogoniam*
Page 411, line 11

τὴν γλαυκῶπιν, ἥτοι
τὴν λαμπρυντικὴν (γλαύσσω γὰρ τὸ βλέπω), ἢ τὴν κατα-
πληκτικὴν παρὰ τὸ γλαυκοὺς ὄπας ἔχειν (καὶ γὰρ τὰ
φοβερῶτατα τῶν θηρίων τοιοῦτους ὀφθαλμοὺς ἔχειν φα-
σί), ἣν Τριτογένειαν εἶπε, παρόσον ἐκ τῆς Τριτοῦς, ἥτοι
ἐκ τῆς κεφαλῆς γεννᾶται.

[Go to Context](#)

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome)
Page 68, line 18

Ἐκ τοῦ
Ἀλαλκομενέως δὲ καὶ Ἀθηναΐδος τῆς Ἴπποβότου Γλαύκωπος,
ἀφ' οὗ τὸ Γλαυκῶπιον καὶ Γλαυκῶπις.

[Go to Context](#)

Proclus Phil., *In Platonis Cratylum commentaria*

Section 179, line 21

τῶν ἀμειλίκτων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγὴν
καὶ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀσπάζεται· καὶ γὰρ ἐκείνη <τὸ παρ-
θένον οὐ προΐησιν>, ὡς φησὶ <τὸ λόγιον> (p 28)· νοοῦσα δ'
ἐκείνην ὑφίστησιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ἀρετὴν, καὶ ἐξήρηται πάσης
κοινωνίας καὶ συζεύξεως καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προόδου·
ὄθεν δὴ καὶ ἡ Κόρη κατὰ μὲν τὴν Ἄρτεμιν τὴν ἐν ἑαυτῇ
καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρθένος λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς
Περσεφόνης γόνιμον δύναμιν καὶ προσιέναι καὶ συνάπτεσθαι
τῷ τρίτῳ δημιουργῷ καὶ τίκειν, ὡς φησὶν <Ὀρφεύς> (frg 218),
<ἐννέα θυγατέρας **γλαυκῶπι**δας ἀνθεσιουργούς>·
ἐπεὶ ἢ γε Ἄρτεμις ἢ ἐν αὐτῇ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν παρθενίαν
ἀεὶ τὴν αὐτὴν διασφύζουσι· καὶ γὰρ ἢ μὲν κατὰ τὸ μόνιμον
αὐτῆς, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐπιστρεπτικὸν χαρακτηρίζεται· τὸ δὲ γεν-
νητικὸν μέσην ἐν αὐτῇ τάξιν ἔλαχεν.

[Go to Context](#)

Paulus Silentarius Poeta, Descriptio Sanctae Sophiae
Line 294

πᾶς βροτὸς ἀγλαόμορφον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας
οὐκ ἐπὶ δὴν τέτληκεν ἀναγναμφθέντι τραχήλωι
κύκλιον ἀστροχίτωνος ἰδεῖν λειμῶνα χορείης,
ἀλλὰ καὶ ἐς χλοάουσαν ἀπήγαγεν ὄμμα κολώνην,
καὶ ῥόον ἀνθεμόεντος ἰδεῖν ἐπόθησεν ἀναύρου
καὶ στάχυν ἠβώοντα καὶ εὐδένδρου σκέπας ὕλης
πῶεά τε σκαίροντα καὶ ἀμφιέλικτον ἐλαίην,
ἄμπελον εὐθαλέεσσιν ἐπικλινθεῖσαν ὀράμνοις
καὶ χαροποῦ **γλαυκῶπιν** ὑπὲρ πόντοιο γαλήνην
ζαινομένην πλωτῆρος ἀλιβρέκτοισιν ἐρετμοῖς.

[Go to Context](#)

Paulus Silentarius Poeta, Descriptio Sanctae Sophiae
Line 924

σοὶ λιμένες **γλαυκῶπιν** ἀποκρίνουσι γαλήνην
πᾶσαν ἐς ἀγχιάλιο πόλιν χθονός· ἐκχύμενον δὲ
κῦμα περιστέλλοντες ὑπ' εὐκόλποισιν ἀγοστοῖς
Νηρέος ἀφριόωσαν ὑποσσαίνουσιν ὁμοκλήν.

[Go to Context](#)

Photius Lexicogr., Scr. Eccl., Theol., Bibliotheca
Codex 187, Bekker page 144b, line 24

Πά-

λιν δὲ καὶ αὐτὴ μεσότης μονάδος καὶ δεκάδος Τύχη
καὶ Καιρός, Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης, καὶ Ἀκρεῶτις, καὶ Ἀγε-
λεία, καὶ Ἀτρυτώνη, Φυλακίτις, Ὀβριμοπάτρα, Τρι-
τογένεια, **Γλαυκῶπις**, Ἀλαλκομένεια, Παντευχία, Ἐρ-
γάνη, Πολυαρήτη, Οὐλομέλεια, Ἀμαλθείας γένος, Αἰ-
γίς, Ὅσιρις, Ὀνειρος, Φωνή, Αὐδή, καὶ Μουσῶν ἢ Κλειώ,
εἰ βούλει δὲ καὶ Κρίσις καὶ Ἀδράστεια καὶ πολὺς φλύαρος
τοιούτος.

[Go to Context](#)

Photius Lexicogr., Scr. Eccl., Theol., Lexicon (Α – Δ)
Alphabetic letter gamma, entry 128, line 1

<Γλαῦκος>· οὗτος ἦν πύκτης ἀπὸ Καρύστου τῆς Εὐβοίας μέγε-
θος ὡν πηχῶν δ΄, ὃς καὶ ὑπὸ Γέλωνος τοῦ Συρακουσίου ἀνηρέθη, οὗ
μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου (18, 319).
<**Γλαυκῶπις**>· εὐόφθαλμος.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 1, page 137, line 1

(v. 206) Ὅτι **γλαυκῶπις**

Ἀθηνᾶ οὐ μόνον γραφικῶς ὡς ἀπλῶς γλαυκοὺς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς,
ἀλλὰ καί, ὡς ἂν εἴποι τις, δεινὴ τὴν ὄψιν καὶ ἐκπληκτικὴ κατὰ τὰ γλαυκωπὰ
τῶν θηρίων.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 1, page 137, line 5

καὶ
δράκοντας δέ τις τῶν ποιητῶν γλαυκῶπας καλεῖ. γλαυκῶπις οὖν καὶ ἡ φοβερὰ
κατὰ τὸ πρὸ μικροῦ ῥηθὲν τὸ «δεινῶ δέ οἱ ὄσσε φάνθεν».

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 1, page 191, line 28

Ἰστέον δὲ
ὅτι αἰθέρος, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, νοηθείσης τῆς Ἀθηνᾶς, προσεθεώρησάν τινες
ἀκολούθως καὶ ταῦτα· κορυφῆς μὲν αὐτὴν ἐκγενέσθαι Διὸς διὰ τὸ δοκεῖν
αἰθέρα τὸν ὑψηλότετον εἶναι ἀέρα, παρθένον δὲ διατελεῖν διὰ τὸ ἀγνὸν τοῦ
τοιούτου ἀέρος, γλαυκῶπιν δὲ καλεῖσθαι διὰ τὸ τοῦ στοιχείου ἔγγλαυκον καὶ
φωσφόρον διὰ τὸ διαφανές.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 38, line 20

καὶ
τοῦτο ἐνέφηγε μὲν καὶ πρὸ μικροῦ ἐν τούτῳ τῷ γράμματι, ἐνταῦθα δὲ ἔτι
σαφέστατα διαδείκνυσιν ἐν τῷ «ἦ μὲν ὡς εἰποῦσα ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διομήδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη».

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 595, line 18

(v. 373) Εἶτα ἐπάγει ἀφελὲς νόημα καί, ὡς ἂν εἴποι τις κορικόν, τοῦτο «ἔσται
μὰν ὅτ' ἂν αὐτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπη», τουτέστιν, εἰ καὶ οὕτω με λυπεῖ ὁ
πατήρ, ἀλλ' ἐν καιρῷ ὑποκορίζεται με συνήθει προσφθέγματι.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem

Volume 2, page 596, line 12

(v. 373) Ὑποσμύχεται δέ τι καὶ ἀπειλῆς ἐν τῷ «ἔσται μὲν ὅτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπη».

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 601, line 1

[Τὸ δὲ «φίλην γλαυκῶπιδα»
ποθητὸν εἶναι δηλοῖ τῇ μυθικῇ Ἀθηνᾶ τὸ οὕτω καλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 601, line 4

Διὸ καὶ Ὅμηρος, ὡς οἶα ἐκ Μουσῶν πεπαιδευμένος καὶ τοῦτο, πλεονάζει τῷ ἐπιθέτῳ τῆς γλαυκῶπιδος.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 605, line 1

(v. 404 – 8) Ἐπάγει γὰρ «οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυ-
τοὺς ἔλκε' ἀπαλήθεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός, ὄφρ' εἰδῆ γλαυκῶπις ὅτ'
ἂν ᾗ πατρὶ μάχηται.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 607, line 2

(v. 406) Τὸ δὲ «ὄφρα εἰδῆ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾗ πατρὶ μάχηται» ἐλλιπῶς
ἔχει διὰ μυθικὴν λόγου ἐγκοπὴν.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 607, line 7

Καὶ ἄλλως
δὲ ἔστι νοῆσαι τὸ ῥηθὲν οὕτως ἀνελλιπῶς· ὄφρα ἢ γλαυκῶπις μάθοι, πότε
ἂν μάχοιτο τῷ πατρί, ὡς εἰκὸς ὄν θυγατέρα πατρὶ σωφρόνως ἀντίστασθαί
ποτε, οὐ μὴν ἐπὶ τοιούτοις, ὅτε δηλαδὴ ἐκεῖνος ἄλλα σπουδαῖα βούλεται.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 610, line 1

Τὸ δὲ «εἰδῆ γλαυκῶπις» καὶ τὸ «μάχηται»
καὶ τὸ «νεμεσίζομαι καὶ χολοῦμαι», καὶ «αἰεὶ γάρ μοι», καὶ «ὅττι νοήσω»
προσωπικῶς μετέβαλεν ἐν τῷ «ὄφρ' εἰδῆς γλαυκῶπις», καὶ «ὅτ' ἂν μάχηαι»,
καὶ «Ἥρη οὐ νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται, αἰεὶ γάρ οἱ ἐνικλᾷ, ὃ νοήσει».

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 739, line 5

(v. 388 – 90) Ὅτι πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα
εἰπεῖν, ὡς γαμβρὸς ἔσται τῷ βασιλεῖ Ἀχιλλεύς, ἀντιβαίνων μάλα σεμνῶς ὁ
ἥρωσ φησὶ «κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος, οὐδ' εἰ χρυσῆ Ἀφροδίτη
κάλλος ἐρίζοι, ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι».

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 2, page 776, line 20

Ἐκεῖθεν γὰρ ὁ κυνώπης,
ὄθεν καὶ τὸ «ῶ κυνώπα», ἔτι δὲ ὁ γλαυκώπης καὶ ὁ βοώπης, ὧν θηλυκὰ ἢ
γλαυκῶπις καὶ ἢ βοῶπις, ὡς ὁ τοξότης, ἢ τοξότις, ὁ δεσπότης, ἢ δεσπότης.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 3, page 110, line 14

(v. 460 – 4) Ὅτι τὴν ῥηθισομένην τοῦ Δόλωνος πανοπλίαν ἐλὼν Ὀδυσσεὺς εὗξατό τε καὶ ἀνέθηκεν αὐτὴν Ἀθηνᾶ, οὐ **γλαυκῶπι**δι, οὐδὲ ἀτρυτώνη, ἀλλὰ ληϊτίδι, ὡς συναφασαμένη τοῦ ληϊσασθαι, εἰπὼν «χαῖρε θεὰ τοῖσδεσι» καὶ ἐξῆς.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 3, page 146, line 11

(v. 36) Καὶ ὅτι τὸ βλοσυρόν φανερῶς δι' ἐνὸς <σ> γράφεται, περὶ οὗ ἀλλαχοῦ ἀκριβέστερον εἴρηται, [ἀφ' οὗ ἡ βλοσυρῶπις γίνεται συντεθεισά τε κατὰ τὴν **γλαυκῶπι**ν καὶ τὸ αὐτὸ δηλοῦσα νόημα κατὰ τοὺς ἀλληγοροῦντας].

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 4, page 158, line 22

(v. 225 – 7) Περὶ οὗ καὶ μετ' ὀλίγα δηλῶν φησιν «ἀκάματον πῦρ δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ **γλαυκῶπι**ς Ἀθήνη».

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 4, page 649, line 21

ἐπισημαίνεται δὲ τὴν ἀτυχίαν καὶ ὁ ποιητῆς εἰπὼν (v. 445 s.) «νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν», ἤγουν ὅτι αὐτόν, «μάλα τῆλε λοετρῶν χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε **γλαυκῶπι**ς Ἀθήνη».

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 4, page 651, line 1

[(v. 446) Εἰς δὲ τὸ «**γλαυκῶπις** Ἀθηνᾶ», εἰ καὶ πολλὰ προεῖρηται, ὅμως ἀναμνηστὲον κἀνταῦθα, ὅτι τὰ παρὰ τὸν ὄψα τετραχῶς οἱ ὀνοματοθεταὶ ἔστρεψαν.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 4, page 651, line 5

ἔξ αὐτοῦ γὰρ τὰ μὲν διὰ τοῦ <ωπος> οἶον εὐωπός, τὰ δὲ διὰ τοῦ <ωπης>, οἶον ὁ κυνώπης, οὗ κλητικὴ ᾧ κυνώπα, καὶ θηλυκὸν ἢ κυνώπις, ὅποιον καὶ ἢ **γλαυκῶπις**, τὰ δὲ διὰ τοῦ <ωψ>, καὶ αὐτῶν τὰ μὲν βαρύτερα, ὡς ὁ Κέρκωψ καὶ ὁ Κύκλωψ, τὰ δὲ ὀξύτερα, ὡς τὸ εὐώψ εὐῶπος, καὶ γλαυκῶψ γλαυκῶπος παρὰ Πινδάρῳ.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 15, line 45

καθὰ περ
καὶ ἐνταῦθα τοῦ Διὸς μνησθέντος τῶν κατὰ τὸν Αἴγισθον, αὐτόθεν πορίζεται προοίμιον ἢ ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι κεῖται **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 16, line 1

Ἰστέον δὲ ὅτι τε τοῦ, ἢ **γλαυκῶπις**, ἄρσενικὸν ὁ γλαυκώπης ὁμοίως τῷ, ὁ κυνώπης οὗ κλητικὴ ἐν Ἰλιάδι τὸ, ᾧ κυνώπα.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 16, line 15

σημειωτέον δὲ ἐν τούτοις, ὅτι παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ, χρυσώπιδες ἔλλοι
νήχοντο,
ὡς αἱ **γλαυκῶπι**δες ἐκλίθη.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 16, line 19

Ἔτι ἰστέον καὶ
ὅτι ὡς ἡ **γλαυκῶπις**, οὕτω καὶ ἡ ἐλικῶπις καὶ ἡ ἐριῶπις καὶ ἡ βοῶπις.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 106, line 7

(Vers. 398.) Ἰστέον δὲ ὅτι οὐκ ὀκνήσας ταυτολο-
γῆσαι ὁ ποιητῆς, δις ἐνταῦθα εἶπε τὸ, ἢ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 106, line 9

Ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ **γλαυκῶ-**
πις, γλαυκῶπιον ἡ Ἀττικὴ ἐλέχθη ἀκρόπολις ἢ καὶ ἡ ἀπλῶς, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 106, line 29

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἴει γλαυκῶπις
Ἀθήνη, τουτέστιν ἢ κατὰ τοὺς ναυτίλους ἐμπειρία καὶ φρόνησις.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 106, line 36

(Vers. 433.) Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρη.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 260, line 36

ἔλιπε μὲν γλαυκῶπις Ἀθήνη Σχερίην ἐρίβωλον ἢ ἐρατεινήν, ὃ ἐστὶ τὴν Φαιακίαν
ὡς καὶ προγέ-
γραπται.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 260, line 41

ἐκείνη γὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam
Volume 1, page 441, line 26

(Vers. 625.)

Ἑρμείας δὲ μ' ἔπεμψεν ὁ κλεπτικὸς καὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

[Go to Context](#)

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O)
Alphabetic letter gamma, entry 608, line 1

λευκή (Π 34)
<γλαυκία ἢ γλαύκιον>· βοτάνη τις
<γλαυκίζειν>· ἀμβλυωπεῖν
<γλαυκίον>· καταπληκτικός, ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων
(Υ 172)
*<γλαυκός>· λευκός νγAS
<γλαυκοφόρβιδας>· ἵππους εὐγενεστάτας
<**γλαυκῶπις**>· φοβερὰ ἐν τῷ ὄρασθαι.

Go to Context

Cyrillus Theol., Contra Julianum (lib. 1-2)
Book 1, section 36, line 12

Καὶ γοῦν
ἀντενηνέχθαι τοὺς θεοὺς ἀλλήλοις φησὶν ἐν Ἰλίῳ ποτέ, καὶ
τίνες τίσιν οἱ ἀντεξάγοντες διαγορεύει σαφῶς·
»Ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη·
Ἦρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.

Go to Context

Etymologicum Genuinum, Etymologicum genuinum (ἀνάβλησις – βώτορες)
Alphabetic letter alpha, entry 1128, line 9

ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Περὶ σχημά-
των (Π 847, 11) λέγει, ὅτι γίνονται τινες συνθέσεις καὶ ἀπὸ μόνου
ρήματος, οἷον ἀπὸ τοῦ βῶ κάραβος καὶ ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ θηλάζω,
Αἴγισθος, ὁ αἶγα θηλάσας· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργῶ οὖν τοῦ σημαίνοντος
τὸ φαίνω ἄργυφος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ <ε> ἀργύφειος, οἷον (κ 543)·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἐννυτο νύμφη,
καὶ Ἡσίοδος (Th. 573 – 574)·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεᾷ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη,

ἀργυφῆ ἐσθῆτι· κατὰ κρηθεν δὲ καλύπτρην,
καὶ πάλιν (Σ 50)·

τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλήτο σπέος
AB, Sym. 1330, EM 1750, Eust. 1368, 44.

[Go to Context](#)

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἀάλιον – ζειαί)
Alphabetic entry gamma, page 312, line 5

καὶ τὰ ὄμματα.

{Σελεύκου} <Γλαυκῶπις>· ἀπὸ τοῦ **Γλαυκωπίου** ὄρου, ὃ <καὶ> Λυ-
καβηττὸς καλεῖται· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκοῦς ἔχειν τοὺς ὄπας· ἢ ἀπὸ τοῦ
δεινὸν γλαύ<ς>σειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὃ ἐστὶν ἀπαιθύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

[Go to Context](#)

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἀάλιον – ζειαί)
Alphabetic entry gamma, page 312, line 5

{Σελεύκου} <Γλαυκῶπις>· ἀπὸ τοῦ **Γλαυκωπίου** ὄρου, ὃ <καὶ> Λυ-
καβηττὸς καλεῖται· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκοῦς ἔχειν τοὺς ὄπας· ἢ ἀπὸ τοῦ
δεινὸν γλαύ<ς>σειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὃ ἐστὶν ἀπαιθύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

[Go to Context](#)

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἀάλιον – ζειαί)
Alphabetic entry gamma, page 312, line 14

ἐκ τοῦ εἰπεῖν τὸν τεχνίτην <A 159> “σοί τε, κυνῶπα”· ἐκ τούτου
δῆλον ἀρσενικὸν ὁμοίως καὶ τὰ λοιπά.

<Γλαυκῶπις>· παρὰ τοῦ γλαύ<ς>ω γλαύξω, ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαῦξ
τὸ ὄρνεον.

[Go to Context](#)

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum
Kallierges page 233, line 21

<Γλαύσουσιν>: Ἄντι τοῦ λάμπουσι·
διαγλαύσουσι δ' ἀταρποί.
Ἐξ οὗ **γλαυκῶπις**· καὶ <γλαύσσειν>, φαύσκειν.

Go to Context

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum
Kallierges page 233, line 29

<Γλαύκιος>: Ὅ τὸ γλαυκὸν ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ·
παρὰ τὸ γλαύσσω, ὃ ἐστὶ λάμπω.
<**Γλαυκῶπιον**>: Τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι· ἢ τὸ
ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν.

Go to Context

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum
Kallierges page 233, line 32

Ἄπο Γλαύκου
τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος.
<**Γλαυκῶπις**>: Ἦτοι γλαυκόφθαλμος, καλή· ἢ
γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς τοὺς ὄπας (ὃ ἐστὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς) ἔχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύς-
σειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὃ ἐστὶν ἀπαιθύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

Go to Context

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum
Kallierges page 233, line 37

Ἦ ἀπὸ
τοῦ **Γλαυκωπίου** ὄρους, ὃ Λυκαβηττὸς καλεῖται.

Go to Context

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum
Kallierges page 547, line 6

Πᾶν γοῦν
ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ ἡ γλαυ-
κῶπις, οὐκ ἀπὸ τοῦ,
Ἦ τ' ἄκρις θῖνα Γλαυκώπιον ἴζει,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον τῶν ὀφθαλμῶν
καταπλήξεως.

[Go to Context](#)

Sophronius Gramm., Excerpta ex Joannis Characis commentariis in Theodosii
Alexandrini canones
Page 405, line 10

– Τὰ εἰς <ις> ἀπὸ τῶν εἰς <ης>
ἀρσενικῶν διὰ τοῦ <δος>, τοξότιδος γλαυκώπιδος.

[Go to Context](#)

Commentaria In Dionysii Thracis Artem Grammaticam, Scholia Vaticana (partim
excerpta ex Georgio Choerobosco, Georgio quodam, Porphyrio, Melampode,
Stephano, Diomede
Page 233, line 18

Ἦτι γε μὴν ἔστι τινὰ τῶν ἐπιθέτων, ἅτινα οἰκείως εἴληπται
καὶ πολλάκις ἀντὶ τοῦ κυρίου παραλαμβάνεται· ὥσπερ γλαυκώπιν ἐὰν
εἴπω, τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, μὴ ἐπαγαγὼν τὸ κύριον ὄνομα αὐτῆς,
ἐπίσταμαι τίνα ὀνομάζω καὶ ἀρκοῦμαι· ὁμοίως καὶ ἐνοσίχθων εἰπὼν οὐ
πάντως δεήσει μοι καὶ τὸ κύριον ἐπαγαγεῖν, εἰ μὴ κατὰ ζῆλον τῶν ποιη-
τῶν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀνοικείως τάσσουσιν· ἰδοὺ γὰρ Εὐφορίων ὁ ποιητῆς
περὶ τοῦ ἀρότρου εἶπεν <ἐνοσίχθωνι>, καὶ τὴν ἐλαίαν <γλαυκώπιν>.

[Go to Context](#)

Commentaria In Dionysii Thracis Artem Grammaticam, Scholia Vaticana (partim
excerpta ex Georgio Choerobosco, Georgio quodam, Porphyrio, Melampode,
Stephano, Diomede

Λαμβάνεται δὲ τὸ ἐπί-
θετον παρὰ ποιηταῖς ἀπὸ τῶν μάλιστα συνεχῶν τρόπων κδ' τούτων·
ἀπὸ φύσεως, <E 442> <ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀν-
θρώπων>· ἀπὸ γένους, <cf A 1> <Πηλείδης Ἀχιλλεύς>, <ex. gr.
Λ 246> <Ἄτρείδης Ἀγαμέμνων>· ἀπὸ εἶδους, <ex. gr. A 206> <γλαυ-
κῶπις Ἀθήνη>, <ex. gr. A 551> <βοῶπις πότνια Ἥρη>· ἀπὸ τόπου,
<ω 1> <Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο>· ἀπὸ τόπου,
<cf κ 277> <χρυσόρραπις Ἑρμῆς>, <ex. gr. B 816> <κορυθαίολος
Ἴεκτωρ>· ἀπὸ τύχης, <Γ 182> <ὦ μάκαρ Ἄτρείδη, μοιρηγενές, ὀλ-
βιόδαιμον>· ἀπὸ ἕξεως, <ex. gr. A 311> <πολύμητις Ὀδυσσεύς>,
<Δ 59> <Κρόνος ἀγκυλομήτης>· ἀπὸ δυνάμεως, <ex. gr. β 100> <μοῖρ' ὀλοή
καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο>· ἀπὸ αἰρέσεως, <ex. gr. Γ 424> <φι-
λομμειδῆς Ἀφροδίτη>· ἀπὸ πράξεως, <θ 335> <Ἑρμεία, Διὸς υἱέ,
διάκτορε, δῶτορ ἑάων>· ἀπὸ ἐνεργείας, <E 31. 455> <Ἄρες Ἄρες>.

Go to Context

Commentaria In Dionysii Thracis Artem Grammaticam, Scholia Vaticana (partim
excerpta ex Georgio Choerobosco, Georgio quodam, Porphyrio, Melampode,
Stephano, Diomede
Page 238, line 11

Ἐπώνυμόν ἐστι τὸ ἐπιθετικὸν καὶ κυρίου
τάξιν ἔχον καὶ δυνάμενον ἀπὸ τῆς τοῦ συμβεβηκότος δυνάμεως καθ' αὐτὸ
δηλῶσαι τὸ κύριον, οἷον ὑψιβρεμέτης φανερόν ἐστι ὁ Ζεὺς, γλαυκῶπις
ἢ Ἀθηνᾶ, καὶ φοῖβος ὁ Ἀπόλλων, καὶ τὰ ὅμοια.

Go to Context

Commentaria In Dionysii Thracis Artem Grammaticam, Scholia Vaticana (partim
excerpta ex Georgio Choerobosco, Georgio quodam, Porphyrio, Melampode,
Stephano, Diomede
Page 238, line 16

– Ἐπώνυμον δὲ ἐστι δύο
ὀνόματα καθ' ἑνὸς τεταγμένα, ὧν τὸ μὲν κύριον, τὸ δ' ἐπίθετον δύνα-
μιν ἔχον κυρίου διὰ τὸ ἴδιον εἶναι τοῦδέ τινος, ὡς ἂν παρέθετο, καὶ τὸ
γλαυκῶπις καὶ ἐριούνης εὐρύοπα νεφεληγερέτα.

Go to Context

Commentaria In Dionysii Thracis Artem Grammaticam, Scholia Marciana
(partim excerpta ex Heliodoro, Tryphone, Diomede, Stephano, Georgio Choerobosco,
Gregorio Corint
Page 391, line 31

Ἐπώνυμόν ἐστι δύο ὀνό-
ματα καθ' ἐνὸς τεταγμένα, ὧν τὸ μὲν κύριον, τὸ δὲ ἐπίθετον, δύναμιν
ἔχον κυρίου διὰ τὸ ἴδιον εἶναι τοῦδέ τινος, ὡς τὸ λευκώλενος καὶ **γλαυ-
κῶπις** καὶ ἐριούνης· ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρέφουσιν.

[Go to Context](#)

Commentaria In Dionysii Thracis Artem Grammaticam, Scholia Marciana
(partim excerpta ex Heliodoro, Tryphone, Diomede, Stephano, Georgio Choerobosco,
Gregorio Corint
Page 391, line 34

Καὶ πάλιν· ἐπώνυμόν
ἐστὶν ἐπιθετικόν, κυρίου τάξιν ἔχον καὶ δυνάμενον ἀπὸ τῆς τοῦ συμβε-
βηκότος δυνάμεως καθ' αὐτὸ δηλῶσαι τὸ κύριον, οἷον ὑψιβρεμέτης φα-
νερὸν ὅτι ὁ Ζεὺς, καὶ **γλαυκῶπις** δῆλον ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ φοῖβος ὁ
Ἀπόλλων, καὶ τὰ ὅμοια.

[Go to Context](#)

Commentaria In Dionysii Thracis Artem Grammaticam, Scholia Londinensia
(partim excerpta ex Heliodoro)
Page 462, line 5

Ἄντονομασία ἐστὶν ὄνομα ἐπιθετικόν, ὃ καὶ μόνον ἀντὶ κυρίου λαμ-
βάνεται, οἷον <Θ 406> <ὄφρ' εἰδῆ **γλαυκῶπις**>, ἀντὶ τοῦ ἡ Ἀθηνᾶ.

[Go to Context](#)

Lexica Segueriana, Collectio verborum utilium e differentibus rhetoribus et
sapientibus multis (Σ<b>) (recensio aucta e cod. Co
Alphabetic entry gamma, page 185, line 16

<γίγγλυμοι>: ἀντεμβολαί τινων ἐξοχῶν πρὸς κοιλότη-

τας, οἷαπέρ ἐστι καὶ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν
βραχίονα συμβολή.
<[γλαυκῶπις](#)>: εὐόφθαλμος.

[Go to Context](#)

Etymologicum Symeonis, Etymologicum Symeonis (α – ἀμωσγέπως)
Volume 1, page 146, line 18

τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν αἰμύλος καὶ τὸ κτητικὸν αἰμύλιος, καὶ
(α 56)
αἰμυλίους,
τουτέστι – 6 καὶ συνετοῖς, ὥσπερ Ἡσίοδος ἐν Ἔργοις καὶ
Ἡμέραις (immo Th. 888 – 893):
ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἔμελλε θεὰν [γλαυκῶπιν](#) Ἀθηνᾶν
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα λόγοις φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίους λόγοισιν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
τὸ γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμῆν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν ἀειγενετῶν·
»τὸ γὰρ οἷ» <ὁ> Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ αὐτῶ <εἶπον> καταπιεῖν
αὐτήν, ἵνα μὴ ὁ γεννώμενος ἐξ αὐτῆς ἐπικρατέστερος γένηται·
εἰκὸς γὰρ ἦν <αὐτήν> τῇ μητρὶ ρέπουσαν στασιάσαι.

[Go to Context](#)

Etymologicum Symeonis, Etymologicum Symeonis (ἀνακωχῆς – βώτορες)
Volume 1, page 452, line 18

καὶ (Λ 36)
† βλοσσυρῶπις,
φοβερά καὶ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν, <ὡς βοῶπις [γλαυκῶπις](#)>
f Z^{391, 393}, Gloss. Aristaenet. p. 16 Soergel. Et.

[Go to Context](#)

Magica, Papyri magicæ
Preisendanz number 4, line 2130

λαβὼν σίδηρον
ἀπὸ ἀναγκοπέδης ψυχρηλατήσας ποίη-

σον δάκτυλον, ἐφ' ᾧ γεγλύφθω λέων ἀκέ-
φαλος, ἀντὶ δὲ τῆς κεφαλῆς ἐχέτω
βασίλειον Ἴσιδος, πατεῖτω δὲ τοῖς ποσὶ
σκελετόν (ἵνα ὁ δεξιὸς ποὺς πατῆ τὸ κρα-
νίον τοῦ σκελετοῦ), μέσον δὲ τούτων **γλαυ-
κῶπι**ν αἴλουρον τὸ γοργόνειον ἐνδε-
δραγμένην κάρα, κύκλω τὰ ὀνόματα ταῦτα·
ἰαδωρ ιββα νηαιοπληξ βριθ.
<Πίτυος Θεσσαλοῦ ἀνάκρισις>
σκήνους.

[Go to Context](#)

Epimerismi, Epimerismi Homerici

Line of Iliad 1+source of gloss 159,b2, line of gloss 2

ἀπὸ τοῦ κύων κυνός
καὶ τοῦ ὄψ ὀπός κυνῶπις, ὡς **γλαυκῶπις** καὶ βοῶπις.

[Go to Context](#)

Epimerismi, Epimerismi Homerici

Line of Iliad 1+source of gloss 206, line of gloss 1

G Oa

<**γλαυκῶπις**>: ἡ {τοι} γλαυκόφθαλμος, καλή, ἢ γλαυκοὺς καὶ κατα-
πληκτικοὺς ἔχουσα τοὺς ὄπας.

[Go to Context](#)

Epimerismi, Scholia-epimerismi (= D-scholia)

Line of Iliad 1+source of gloss 206, line of gloss 1

εἴρηται παρὰ τὸ κόσμ{ι}ον εἶναι τοῦ σώμα-
τος.

(**γλαυκῶπις**): ἡ γλαυκόφθαλμος, ἢ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς
ὄπας {ὄπας} ἔχουσα.

[Go to Context](#)

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera)

Page 115, line 7

ὄθεν καὶ

ἢ Ἀθηνᾶ **γλαυκῶπις** καὶ γλήνη ἢ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, παρὰ τὸ γλαύσσειν, ὃ ἐστὶ λάμπειν.

[Go to Context](#)

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera)

Page 115, line 9

καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο (fg 1009 N.²).

γλαυκῶπις [τε] στρέφεται μήνη'.

[Go to Context](#)

Scholia In Aristophanem, Scholia in nubes (scholia vetera)

Argumentum-dramatis personae-scholion sch nub, verse 1051, line 4

οἱ δέ φασιν

ὅτι τῷ EMANp(Cr) Ἡρακλεῖ

πολλὰ μογήσαντι REMANp(Cr)

περὶ Θερμοπύλας R ἢ Ἀθηνᾶ θερμὰ

λουτρά ἐπαφῆκεν· REMANp(Cr)

ὡς Πείσανδρος

τὴν Ἀθηνᾶν χάρισσασθαι τῷ

Ἡρακλεῖ θερμὰ λουτρά· V

τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη

ποιεῖ θερμὰ λουτρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

[Go to Context](#)

Scholia In Aristophanem, Scholia in nubes (scholia recentiora Eustathii, Thomae Magistri et Triclinii)

Argumentum-dramatis personae-scholion sch th-tr nub, verse 1051, line 4

[καὶ Πείσανδρος
τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποιεῖ θερμὰ [λουτρά παρὰ Tr¹ /λοετρά παρὰ Tr²] ῥηγμῖνι θαλάσσης.

[Go to Context](#)

Scholia In Aristophanem, Scholia in nubes (scholia anonyma recentiora)
Play sch recent nub, verse 1051d, line 7

ἐκαλοῦντο [δὲ [μὲν Chalc] τὰ [μὲν lh ἐν [τῇ lh
Ἀττικῇ ἡράκλεια [λουτρά lChalc, τὰ δὲ ἐν [ταῖς Lb Θερμοπύλαις θερμὰ
[ἡράκλεια λουτρά l. καὶ Πείσανδρος [φησὶ lh
τῷ δ' ἐν [Θερμοπύλαις l [Θερμοπύλῃ] θεὰ γλαυκῶπις [Ἀθήνη lChalc
[ποίησε [ποιεῖ Chalc ποιεῖ h] θερμὰ λουτρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

[Go to Context](#)

Scholia In Aristophanem, Commentarium in nubes (scholia recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch nub, verse-column 1051a, line 4

<ποῦ ψυχρά:> τὰ θερμὰ λουτρά ἡράκλεια οὕτω λέγονται· Ἡρακλεῖ
πεπονηκότι πολλὰ τῷ γῆν καθαίρειν καὶ θάλασσαν Ἀθηνᾶ χαριζομένη θερμὰ
λουτρά ἐν Θερμοπύλαις ἀνέδωκεν, ὡς φησι Πείσανδρος
τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποιεῖ θερμὰ λουτρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

[Go to Context](#)

Scholia In Aristophanem, Commentarium in nubes (scholia recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch nub, verse-column 1051b, line 9

οἱ δὲ φασιν, ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ
πολλὰ μογήσαντι Ἀθηνᾶ λουτρά
θερμὰ ἐπαφῆκεν, ὡς Πείσανδρος
τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυ-
κῶπις Ἀθήνη
ποιεῖ θερμὰ λουτρά παρὰ ῥηγμῖνι
θαλάσσης.

[Go to Context](#)

Scholia In Euripidem, Scholia in Euripidem (scholia vetera)

Vita-argumentum-scholion sch Hipp, section 30, line 5

κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος: – MⁱA^sBⁱ

<καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν>: τὸ ἐξαίρετον τοῦ ἔρωτος δηλοῖ, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς Τροίζηνά οὕτως ἦρα, ὡς καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρῦσασθαι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐξιλεομένη τὸν ἔρωτα [καὶ μὴ παρόντος ἐρῶσα τοῦ Ἴππολύτου ἐπ' αὐτῷ ἰδρῦσασθαι τὸ ἱερὸν ἔλεγε]: – MNAB

<πέτραν παρ' αὐτήν>: ἐπὶ πέτρας τινὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀφ' ἧς <ἦν> ἀποβλέπεσθαι τὴν Τροίζηνά, Ἀφροδίτης ναὸν ἰδρῦσασθαι τὴν Φαίδραν φησίν, ἐκάλεσε δὲ Ἀφροδίτην ἐφ' Ἴππολύτῳ, ὃ νῦν καὶ Ἴππολύτειον καλοῦσιν: – MNAB

<Παλλάδος κατόπιον: πέτραν Παλλάδος> φησὶ τὸ **Γλαυκώπιον** ὄρος.

[Go to Context](#)

Scholia In Euripidem, Scholia in Euripidem (scholia vetera)

Vita-argumentum-scholion sch Hipp, section 30, line 10

ἢ τὸ <κατόπιον> ἀντὶ τοῦ· ἐξ ἐναντίας <τῆς γῆς τῆσδε, ὃ ἐστὶ Τροίζηνος>: – MA

<κατόπιον>: τὸ <κατόπιον> οἱ πιθανώτερον ἐξηγούμενοι ἤκουσαν τὸ ὄρος τὸ ἀντικείμενον τῷ **Γλαυκωπίῳ** [τῆς γῆς τῆσδε ὃ ἐστὶ Τροίζηνος].

[Go to Context](#)

Scholia In Euripidem, Scholia in Euripidem (scholia vetera)

Vita-argumentum-scholion sch Hipp, section 31, line 2

<ἢ κατόπιον> τὸ ὑψηλόν, παρόσον τὰ ὑψηλὰ κατοπτεύουσι πάντα τὰ ὑποκείμενα: – MNAB

ὅτι ἡ Τροίζην τὸ τέλος ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου ἀντικείμενη τῇ Ἀττικῇ καὶ τῷ **Γλαυκωπίῳ** ὄρει τῆς Ἀττικῆς † τὸ θύνιον.

[Go to Context](#)

Scholia In Euripidem, Scholia in Euripidem (scholia vetera)

Vita-argumentum-scholion sch Hipp, section 33, line 4

<πέτραν> δὲ <Παλλάδος> φησὶ τὸ ἐν τῇ
Ἀττικῇ **Γλαυκώπιον**, οὗ Καλλιμάχος ἐν Ἐκάλῃ [frg. 66f] μέμνηται.

[Go to Context](#)

Scholia In Euripidem, Scholia in Euripidem (scholia vetera)

Vita-argumentum-scholion sch Hipp, section 33, line 5

περὶ
δὲ <τοῦ> τὸ ἱερὸν **Γλαυκώπιον** καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἐπωνύμου **: —
MNABⁱ
μεθίσταται τῆς γῆς: — M^gA^g
<μίασμα φεύγων αἵματος>: τοὺς Παλλαντίδας ὑπὸ Θησέως
ἀνηρῆσθαι Φιλόχορος οὕτω φησὶ [frg. 36].

[Go to Context](#)

Scholia In Hesiodum, Scholia in opera et dies (scholia vetera partim Procli et recentiora partim Moschopuli, Tzetzae et Joannis Galeni)

Prolegomenon-scholion sch, page-verse 76, line 12

Καὶ
ΓΛΑΥΚΩΠΙ*ς δὲ ἢ φρόνησις λέγεται, διὰ τὸ καταπληκτικὸν,
καὶ ἔπανδρον, καὶ τὸ σταθερόν· τὰ γὰρ γλαυκόφθαλμα
τῶν ζώων καταπληκτικά, καὶ θυμωδέστερα· ἢ **γλαυκῶπις** λέ-
γεται μεταληπτικῶς, ἢ καθαρῶς καὶ ὀρθῶς ὀρῶσα καὶ κρίνουσα
τὰ πράγματα.

[Go to Context](#)

Scholia In Hesiodum, Scholia in theogoniam (scholia vetera)

Verse 587, line 1

X]]
<κόσμῳ ἀγαλλομένην [**γλαυκώπι**δος ὀβρι-
μοπάτρης]> τῷ παρ' αὐτῆς μηχανήματι.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 1, verse 200, line of scholion 3

b (BC)

T | διὰ δὲ τῆς ἐκπλήξεως Ἀχιλλέως τὴν Ἀθηναίων γλαυκῶπιν παρέστησεν.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 2, verse 279-80, line of scholion 1

b(BCE³E⁴)T

ex. <<παρὰ δὲ γλαυκῶπις – ἀνώγει:>> ἐπεὶ ἔδει κήρυκα συμπαρεῖναι τῷ δημηγοροῦντι.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 2, verse 446b, line of scholion 1

T^{il}

Nic. <θῦνον κρίνοντες,> μετὰ δὲ γλαυκῶπις <Ἀθήνη:> λείπει τὸ ἦν αὐτοτελεῆς ῥῆμα· διὸ καὶ στικτέον ἐπὶ τὸ κρίνοντες.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 2, verse 446c, line of scholion 1

A

ex. <θῦνον κρίνοντες,> μετὰ δὲ γλαυκῶπις <Ἀθήνη:> ἵνα μὴ ἀπιστοῖτο τὸ τάχος, τὴν θεὸν παρέλαβεν, καὶ ὡς ἄξια τῆς θεοῦ μελόντων αὐτῶν κατορθοῦν.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 5, verse 420, line of scholion 1

b(BCE³)T

ex. <τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη:> εὖ τὸ
τῆ Ἀθηνᾶ τὴν εἰρωνεῖαν περιθεῖναι· ἡ γὰρ Ἥρα μείζονος ἀξιώματός
ἐστίν.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 5, verse 446, line of scholion 2

A^a

ex. <Περγάμῳ ἐν ἱερῇ, <ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο>:> καὶ Ἀθη-
νᾶς δὲ ἦν αὐτόθι ναός· “νηὸν Ἀθηναίης **γλαυκῶπι**δος ἐν πόλει ἄκρη /
οἴξασα” (Z 88 – 9).

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 6, verse 88a, line of scholion 1

b(BCE³)T

ex. <Ἀθηναίης **γλαυκῶπι**δος:> εἰς τὸ <**γλαυκῶπι**δος> στι-
κτέον, καὶ λείπει ἢ εἴς· **b(BCE³)T** συνάξασα εἰς τὸν ναὸν τὰς
γεραιὰς καὶ ἀνοίξασα τὰς θύρας ἐν τῇ ἀκροπόλει.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 8, verse 30, line of scholion 1

A

ex. <ὄψὲ δὲ δὴ μετέειπε <θεὰ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη:>:> πιθανῶς
οὐχὶ Ἥρα λέγει· ἐξεκαύθη γὰρ ἂν μεγάλη ἔρις, εἰωθυίας ἀεὶ πρὸς τὸν
Δία ἀντιλέγειν.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 8, verse 373a, line of scholion 1

A^{im}

Ariston. <ἔσται μάν, <ὅτ' ἂν αὐτε φίλην **γλαυκώπι**δα εἶπη>:>
πρὸς τὸ τῆς ἐρμηνείας ἴδιον, ὡς ἐκεῖ “ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλη
Ἴλιος ἱρή” (Δ 164. Ζ 448) ἀντὶ τοῦ ὅτε ὀλεῖται.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 8, verse 373b, line of scholion 1

A

ex. <ὅτ' ἂν αὐτε φίλην **γλαυκώπι**δα:> ἠθικῶς πάνυ τῶν
φιλοφρονήσεων τοῦ πατρὸς μέμνηται ταῦτα τὰ ὀνόματα εἰποῦσα, οἷς
ὑπεκορίζετο αὐτὴν ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς χρείας παρακαλῶν.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 8, verse 406, line of scholion 1

A

ex. <ὄφρ' εἰδῆ **γλαυκῶπι**ς, <ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται>:>
καίπερ ὀργιζόμενος οὐ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ τὴν ἰσχύν, ἀλλὰ τὴν φύσιν
προβάλλεται.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 8, verse 420-4a, line of scholion 1

b(BCE³E⁴)

Ariston. <ὄφρ' εἰδῆς, **γλαυκῶπι**, <– ἔγχος ἀεῖραι>:>
ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (sc. e Θ 406 – 8) μετά-
κείνται.

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 15, verse 123a, line of scholion 3

εικότως δὲ ὡς
δεδοικυῖα τὸν πατέρα καὶ ἤδη πεπαιδευμένη μὴ ἐναντιοῦσθαι, “ὄφρ’
εἰδῆ **γλαυκῶπις**” (Θ 406).

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 16, verse 46b, line of scholion 4

αἱ δὲ
προαναφωνήσεις αὐταὶ τὸν ἀκροατὴν ἐπαίρουσιν, **b(BCE³E⁴)T**
ἤδη προσδοκῶντα τὸ δεινόν, **b(BCE³E⁴)** ὡς “νηπιή, οὐδ’ ἐνόη-
σεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν </ χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε **γλαυκῶπις**
Ἀθήνη>” (X 445 – 6).

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 17, verse 398, line of scholion 2

T^{il}
ex. <λαοσσόος> ὁ τοὺς λαοὺς παρορμῶν· φησὶ γὰρ “ᾤρσε δὲ
τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη” (Δ 439).

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 24, verse 25-30, line of scholion 3

ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει (fr. 1 H. = 1 [p. 59]
Pow.) **A**
Ariston. <ἐνθ’ ἄλλοις μὲν> (25) ἕως τοῦ <τὴν δ’ ἦνησ’, ἢ οἱ
πόρε μαγλοσύνην> (30): ἀθετοῦνται <στίχοι ἕξ> γέλοιοι γὰρ τὸ

<οὐδέ ποθ' Ἥρη / οὐδέ Ποσειδάωνι οὐδέ **γλαυκῶπι**δι κούρη>
(25 – 6)· τίνες μὲν γὰρ ἔτι ἐλείποντο τῶν τριῶν <τῶν> σεμνοτάτων
μετὰ τὸν Δία {τῶν} μὴ συνευδοκούντων;

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera et recentiora e cod.
Genevensi gr. 44)
Book of Iliad 2, verse 277, line of scholion 1

[παρὰ δὲ **γλαυκῶπις** Ἀθήνη] ἐπεὶ ἔδει κήρυκος τῷ δημηγοροῦντι.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia recentiora Theodori Meliteniotis)
(e cod. Genevensi gr. 44)
Book of Iliad 7, verse 17, line of scholion 1

[στεφάνης] ἔστι δὲ στεφάνη κόσμος γυναικεῖος – χει-
μάρροος ὥση.»
[**γλαυκῶπις** Ἀθήνη] ἡ φρόνησις τῶν ἀρίστων Ἑλλήνων.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)
Book 1, hypothesis-verse 44, line 1

H.V.

γλαυκῶπις Ἀθήνη] .

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)
Book 1, hypothesis-verse 44, line 9

γλαυκιάωντες δὲ οἱ λέοντες καὶ ἡ Ἀθηνᾶ **γλαυκῶπις**
ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὃ ἔστιν ἄσκιον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ λευκὸν ὑπ' αὐ-

τοῦ εἶρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά, “σκιόωντο δὲ πᾶσαι ἀγυιαί·” (Od. β, 388.) ὄξυ δὲ τὸ λευκόν, καὶ τὸ μέλαν ἀμβλύ.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)
Book 1, hypothesis-verse 44, line 13

ἢ οὖν ὄξυ ὀρῶσα

φρόνησις γλαυκῶπις.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)
Book 1, hypothesis-verse 221, line 1

B.E.

γλαυκῶπις] γίνεται μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων, γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω, τὸ βλέπω.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)
Book 2, hypothesis-verse 433, line 1

Q.

γλαυκῶπιδι κούρη] ἢ τῷ ἀέρι.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)
Book 3, hypothesis-verse 135, line 5

Q.

γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης] διὰ τὸ ἀνδρικὸν τῆς φρονήσεως.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)

Book 7, hypothesis-verse 19, line 1

τ.

θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη] κόρη τις, ἦν θεὰν ὀνομάζει διὰ τὸ δειῖται αὐτῷ τὴν ὁδόν.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)

Book 13, hypothesis-verse 389, line 1

Η.

Ἀθήνη] γρ. γλαυκῶπι. Μ.
ὑπονοεῖται ὁ στίχος, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολήν.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam 1.1-309 (scholia vetera)

Hypothesis-verse of Odyssey 69, line of scholion 32

γλαυκιδόντες δὲ οἱ λέοντες καὶ ἡ Ἀθηνᾶ “γλαυκῶπις” ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὃ ἐστὶν ἄσκιον καὶ διὰ τοῦτο λευκόν, ὑπ' αὐτοῦ εἴρηται· μέλαινα γὰρ ἡ σκιά, “σκι-
όωντο δὲ πᾶσαι ἀγυαί” [β 388].

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam 1.1-309 (scholia vetera)

Hypothesis-verse of Odyssey 69, line of scholion 35

ὄξυ δὲ τὸ λευκόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμβλύ· ἢ οὖν ὄξυ ὀρῶσα (φρόνησις) “γλαυκῶπις”.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam 1.1-309 (scholia vetera)
Hypothesis-verse of Odyssey 156, line of scholion 3

Υ.

<αὐτὰρ Τηλέμαχος>: ἀναγκαίως νῦν διαλέγεται ἐκείνων κωμικῶς σχολαζόντων. M^a.
<γλαυκῶπιν Ἀθήνην>] αἰτιατική.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam 1.1-309 (scholia vetera)
Hypothesis-verse of Odyssey 221, line of scholion 1

M^aV.

<γλαυκῶπις>] γίνεται μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων, γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω, τὸ βλέπω.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (= D scholia)
Book of Iliad 1, verse 206, line of scholion 3

Προσεῖπεν. <Γλαυκῶπις. >

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (= D scholia)
Book of Iliad 2, verse 166, line of scholion 2

> Οὐδὲ παρήκουσε. <Γλαυ-
κῶπις.

[Go to Context](#)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (= D scholia)
Book of Iliad 5, verse 422, line of scholion 63

Καὶ γὰρ ἡ
Γλαυκῶπις οὐκ ἀπὸ τοῦ, Ἦτ' ἄκρις θῖνα
Γλαυκῶπιον ἴζει· ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὴν
πρόσοψιν τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως.

[Go to Context](#)

Scholia In Pindarum, Scholia in Pindarum (scholia vetera)
Ode N 10, scholion 12a, line 2

<Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε γλαυκῶ-
πις ἔθηκε θεόν:> καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανα-
τίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερὰ, ἐν ἣ
τιμᾶται ὡς θεός.

[Go to Context](#)

Scholia In Pindarum, Scholia et glossae in Olympia et Pythia (scholia recentiora
Triclinii, Thomae Magistri, Moschopuli, Germani) (col
Ode-treatise O 2, scholion-section 39, line 3

> ἐκεῖνος γὰρ τοι-
ούτοις ἐπιθέτοις κοσμεῖ τὰς γυναῖκας, οἷον <Λευκώλενος
Ἦρα> καὶ <Γλαυκῶπις Ἀθάνα> καὶ <Ἀργυρόπεζα Θέτις.

[Go to Context](#)

Scholia In Pindarum, Scholia et glossae in Olympia et Pythia (scholia recentiora
Triclinii, Thomae Magistri, Moschopuli, Germani) (col
Ode-treatise O 7, scholion-section 89-99, line 3

M. Κεῖνοις μὲν, ἦγουν χάριν μὲν ἐκείνων τουτέστι
τῶν Ῥοδίων, ξανθὴν νεφέλην ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς δηλονότι χρυσὸν
ἔβρεξεν· αὐτὴ δὲ ἡ γλαυκῶπις, ἦγουν ἡ Ἀθηνᾶ ἢ ὄξυ ὀρῶσα
καὶ στιλπνόν, παρέσχεν αὐτοῖς (92) κρατεῖν, τουτέστι τὸ κράτος
ἔχειν τῶν ἐπιχθονίων, ἦγουν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ πᾶσαν τέχνην
διὰ χειρῶν ἀριστοπόνων, ἦγουν ἄριστα ἔργα κατασκευαζουσῶν.

[Go to Context](#)

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca
Book 2, epigram 1, line 142

– Ἐγγύθι δ' αὐτοῦ

Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο, παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
κρηδέμῳ συνέεργεν· ἕας δ' ἀνετείνετο χεῖρας
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς **γλαυκῶπι**δα κούρην
Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδος.

[Go to Context](#)

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca
Book 6, epigram 103, line 7

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα δουριτυπῆ τε
σφῦραν καὶ γυράς ἀμφιδέτους ἀρίδας
καὶ στιβαρὸν πέλεκυν στελεχητόμον ἰθύδρομόν τε
πρίονα, μιλτεῖω στάγματι πειθόμενον,
τρύπανα θ' ἔλκεσίχειρα τέρετρά τε μιλτοφυρῆ τε
σχοῖνον, ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι,
σοί, κούρη **γλαυκῶπι**, Λεόντιχος ὄπασε δῶρον,
ἄνθος ἐπεὶ γυίων πᾶν ἀπέδυσσε χρόνος.

[Go to Context](#)

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca
Book 14, epigram 34, line 4

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτώνυμον αἷμα λαχοῦσα,
ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπειροιο φέρουσα·
ἔνθ' ἀπ' ἐμῆς ἔσθ' αἷμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἷμα·
ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχει χαίρων **γλαυκῶπιν** Ἀθήνην·
κεῖθι θηηπολίην πέμπειν κελόμην Ἡρακλεῖ.

[Go to Context](#)

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata dedicatoria
Epigram 7, line 1

Κου[φαγόρας ἀνέθη]κεν Διὸς [γλαυκώπι](#)δι κούρη.

[Go to Context](#)

Anthologiae Graecae Appendix, Oracula
Epigram 41, line 6

Ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες ἐπὶ Λιβύης ἐπιβήης,
βαιοφόροι ἐπίασι· σὺ δ' εὐχόμενος Κρονίωνι
Παλλάδι τ' ἐγρεμάχη [γλαυκώπι](#)δι καὶ Διὸς υἱῶ
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμη, νίκην ὑποχείριον ἕξεις,
καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις
αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄγει δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων.

[Go to Context](#)

Passages found: 333

All data is © the *Thesaurus Linguae Graecae*, the Packard Humanities Institute, The Perseus Project and others. The information in these databases is subject to restrictions on access and use; consult your licenses. [Diogenes](#) (version 3.1.6) is © 1999-2007 P.J. Heslin.

[New Search](#)